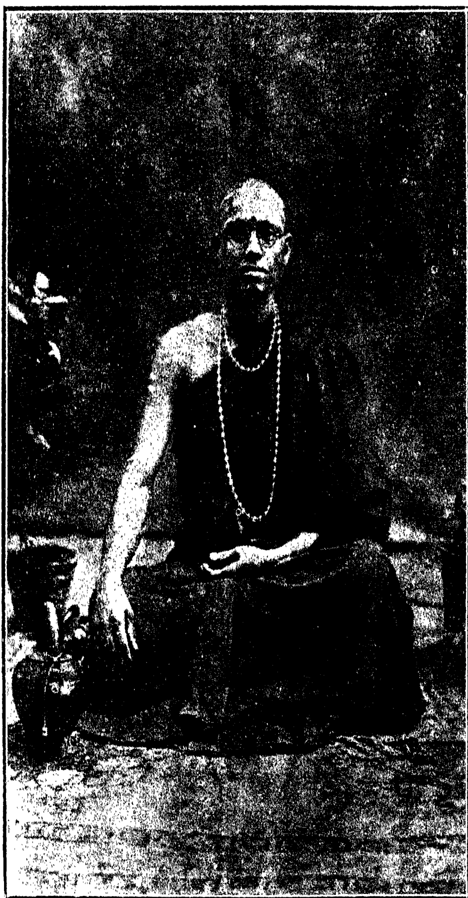

ஸ்வாமி சிவானந்த ஸரஸ்வதி.

மதாராய்ச்சி குறிப்புகள்.

சர்வமத சகோதரர்களே!

நான் கீழ்க்காணும் கேள்விகளைச் சென்ற சுமார் 8 வருடங்களுக்குமுன் சென்னை சித்த ஸ்ரீ யோகானந்த சுவாமிமடம் விளாசத்தைக்கொடுத்து வெளியிடப் பெற்றபொழுது கேள்விகளுக்குத் தக்க விடை யிறுக்கும் பண்டிதர்களுக்குத் தகுந்த இனும் அளிப்பதாகக் கூறினேன். தென்னாட்டில் உள்ள கல்விப் பெரியார்கள் இவ்விஷயத்திற்கு முன் வராத காரணத்தால் நானே எனக்குத் தெரிந்த தமிழ்ப் பாஷையில் கேள்விகட்கு விடையாக சில நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளேன். அவையாவன:—(1) மலையாள மொழியில் அப்ராஹ்மண உத்போதனம் என்னும் நூலும் தமிழில் (2) மநுநீதி மர்மம் (3) ஞானசூரியன் (4) மதவிசாரணை என்னும் நான்கு நூல்களுமே ஆகும். இந்த நூல்களின் முக்கிய கருத்து என்னவெனில் பிராமணரல்லாத மக்கட்கு ஐம்பெரும் முன்னேற்றத்தைக் குறிக்க ஆராய்ச்சியேயாம். அவை. (1) ஈஸ்வர ஆராதனை (2) சமூகம் (3) வித்தை (4) நல்லொழுக்கம் (5) அரசியல் ஆம் மேற்சொல்லிய ஐம்பெரு முன்னேற்றங்கள் பிராமணரல்லாதாரைப் பொறுத்தமட்டிலும் வைதீக மதங்களைச் சார்ந்த (ஜைன, புத்தமதங்களினின்றும் வேறுபட்ட) புதிய சைவம், வைணவம் முதலிய மதங்களாலும் அதிகார முறைப்படி கிடைக்காவென்றும் ஒரு சிறிது இக்காலத்தில் கிடைத்தனபோற் றோன்றுவன ஆங்கில ஆட்சியின் கதிர் ஒளியின் கருணையே யன்றி வேறல்லவென்பது தெற்றென விளங்காநிற்கும். வைதீக மதத்தில் கொலை, களவு, கள்ளுண்ணல், வியபிசாரம், பொய், இவைகள் ஐந்தும் வேதத்திலும் வேதத்தைச் சார்ந்த பிராஹ்மண நூல்களிலும் புனித கருமங்கள் என்று விளக்குவதைக் காட்டவும், அது சாக்கிய முனி புத்த பகவானுக்கு பிற்பாடு பஞ்சமகாபாதகங்களாக மாறிற்று என்பதை மக்களுக்கு விளக்கவும். ஐம்பெரும் முன்னேற்றங்கள் பிராமணரல்லாதாருக்கு வைதீக முறைப்படி அதிகார முறையில் கிடைக்காவென்பதையும் மேலும் இந்நூற்களில் ஏவல், பில்லி, சூனியம் முத

லிய மாரணம், உச்சாடனம், ஸ்தம்பனம் ஏவல் பிரயோகங்களும் நிறைந்திருக்கின்றவென்பதை விளக்கிக்காட்டவும் இந்நான்கு நூலும் எம்மால் வெளியிடப்பட்டது. இதனால் வைதீக மதத்தை நாசம்பண்ண வேண்டுமென்பது என் கொள்கையல்ல. மேற்படி விஷயங்கள் பிராமண ரல்லாதாருக்கு முன்னேற்றத் தடைகளும், பஞ்சமகா பாதகங்களும், ஏவல் பில்லி சூனியம் முதலிய மாரண உச்சாடன ஸதம்பன பிரயோகங்களும் வேதஸ்மிருதி முதலிய வைதீகப் பிராமண நூல்களிற் சொல்லவில்லையென்றும் முன்னுக்குப் பின் முரணில்லாமலும் புது அர்த்தத்தைக் கொடாமலும் அறிவுடையார் பலருக்கும் ஒப்பக்கூடியதாயும் எவராகிலும் கற்றுத்தெளிந்த அறிஞர் மேற்படி வேதஸ்மிருதி ஆகமம் முக்கிய வைதீகமுறைப்படி பிராமண நூல்களிலிருந்து பிரமாணங்களைக் கொடுத்து தமிழில் வெளிவந்துள்ள மூன்று நூல்களுக்கும் நடுநிலை திரும்பாது தமிழில் கண்டனம் எழுதவல்லார்க்கு ரூபாய் 1000 (ஆயிரம்) அத்யாத்மதர்மப் பிரசாரகராகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி அவர்களால் கொடுக்கப்படும்.

அக்கண்டன நாலும் ஒருவருஷ காலத்துக்குள் வெளிவரவேண்டும்.

1933ம் வரு மார்ச்சுமீ 31க்குமேல் காலம் செல்லக்கூடாது.

இப்படிக்கு,

சிவானந்த ஸரஸ்வதி.

உ

ஸ்ரீ சற்குருதேவ நமக.

பொது மானவ தர்ம நியமங்கள்.

(1) a. தன் பொருளை மற்றொருவன் திருடாதிருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவன் அவன் மற்றொருவன் பொருளைத் திருடலாகாது.

b. அவன் மற்றொருவன் பொருளைத் திருடுவானாகில் தன் பொருளை மற்றொருவன் திருடுங் காலையில் துக்கியாதிருக்கவேண்டும்.

(2) a. தன் மனைவியை மற்றொருவன் கைப் பற்றலாகாதென்ற எண்ணங்கொண்டவன் அவன் மற்றொருவன் மனைவியைக் கைப்பற்றலாகாது.

b. அவன் மற்றொருவன் மனைவியைக் கைப்பற்றுவானாகில் தன் மனைவியை மற்றொருவன் கைப்பற்றுங்காலையில் துக்கியாதிருக்கவேண்டும்.

(3) a. தன்னை மற்றொருவன் கீழடக்காதிருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவன் அவன் மற்றொருவனைக் கீழடக்கலாகாது.

b. அவன் மற்றொருவனை கீழடக்குவானாகில் தன்னை மற்றொருவன் கீழடக்குங்காலையில் துக்கியாதிருக்க வேண்டும்.

சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி.

சிவமயம்.

மதசமாலோசனைக் கேள்விகள்.

I. (a) இந்துமதம் என்ற பெயரால் வழங்கிவருகின்றமதத்திற்கு அதன் முக்கிய தருமசாஸ்திரமுறைப்படி இதுவே பொருத்தமான பெயராகுமா?

(b) அல்லது என்னபெயர்கொண்டு அழைக்கலாம்?

(c) இந்த மதத்திற்கு முதநூல்கள் யாவை?

(d) எக்காலத்தில், எப்பாஷையில் யாரால் எழுதப்பெற்றன?

விடைகள்.

I. (a) இது பொருத்தமான பெயரல்ல.

(b) வைதீகமதம் அல்லது ஸ்ரௌத ஸ்மார்த்த தர்மம்.

(c) வேதங்கள்:-இருக்கு, எஜுர், சாமம், மநு முதலியஸ்மிருதிகள்.

(d) ஐயாயிரம் வருடங்களுக்குள் ஆயிரம வருடங்களுக்குமுன் சில ஆரியப்பிராமணர்களாலும், ஆரிய மதந்தழுவி அப்பிராயமணர்களாகிய திராவிடர்களாலும் சமஸ்கிருத பாஷையில் எழுதப்பெற்றன.

II. (a) 'வேளாளர், நாயர், நாடார், சீக்கிய ஆகாலியர் காயஸ்தர் முதலிய பெயர்கள் வழங்கிவருகின்ற குலத்தவர்கள் இப்போது அநுஷ்டித்துவரும் வைதிக மதாநுசாரம் அல்லது வருணாஸ்ரம முறைகொண்டு எந்த வகுப்பினர் என்று அழைக்கவேண்டும்?

(b) அந்த வகுப்பினர் நூன்முறைப்படி எவ்வகையால் முன்னேற்றம் அடைய அவர்கள் அதிகாரம் உடையவர்கள்?

(c) அந்த முன்னேற்றமும் முக்கியமாய் எத்தனை வகைப்படும்?

விடைகள்.

II. (a) சூத்திரர்.

(b) சூத்திரர்களுக்கு எந்தவகையிலும் அதிகாரமில்லை.

(c) ஐம்பெருமுன்னேற்றங்கள்:—(1) அத்யாத்மம் அல்லது ஈஸ்வரவழி பாட்டில். (2) சமுதாயத்தில். (3) கல்வியில். (4) நல்லொழுக்கத்தில். (5) அரசியல்.

கேள்விகள்.

III. (a) இந்தியாவில் வேதஸ்மிருதி ஆகமங்களை ஒத்துக்கொள்ளுகின்ற, சைவம், வைணவம், ஸமார்த்தம், மாத்துவம் ஆகிய மதங்களும் வேதப்புறம்பாகிய சமண, புத்த மதங்களும் ஆகிய இவற்றுள் பழமையானது எது?

(b) முன்தோன்றிய மதத்திற்குப்பின்பு தோன்றிய மதத்தின் உற்பத்திகாலத்திற்கு முன்புள்ள நிலை எவ்வாறு இருந்தது?

(c) அந்த மதத்திற்குள்ள நூல்கள், அவற்றின்பாஷை, காலம், ஆசிரியர்வகைகள் யாவை?

விடைகள்.

III. (a) வேதம் அல்லது வைதிகமதம்.

(b) மதவிசாரணை, ஞானசூரியன், மநுநீதிமர்மம் முதலிய நூல்களிற்கண்டுகொள்க.

(c) முதற்கேள்விக்குள்ள சமாதானமே இதற்கும்.

கேள்விகள்.

III. (a) வேதப்புறப்பினராகிய சமணபுத்தமதத்தினர்கள் தங்கள் மதந்தோன்றிய காலந்தொட்டு இற்றைக்காலம்வரைக்கும் வைதிகஸ்மார்த்த தாந்த்ரீகமதக்குழுவினருக்கு அவரவர்களின் மத உரிமைப்படிக்கு யாது யாது தீங்கு சூழ்ந்தன?

(b) அவர்களுக்கு (சமண புத்தமதத்தினருக்கு) கருச்சிதைவு, தலைவெட்டல், கழுவேற்றல் முதலிய கேடுகளைச் சைவர்கள் செய்துள்ளார் எனச்சைவநூல்கள் கூறுமுகத்தான் அறியக்கிடக்கின்றது. அவ்விதத்தண்டனைசெய்தது சரியென்று ஒத்துக்கொள்வதற்குத்தக்க ஆதாரங்கள் எவை?

IV. விடைகள்.

(a) வேதத்தில் கூறிய வைதீகத்தொழில்களாகிய யாகங்களைப் பஞ்சமகா புனித கர்மங்களாகிய கொலை முதலிய கர்மங்களைச் சமன புத்தர்கள் பஞ்ச மகா பாதகங்கள் என்று கூறியது குற்றம் போலும். உதாரணம், திருஞான சம்பந்தர் தாம் பாடிய ஆலவாய்ப் பதிகத்தில், வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்துழல் என்னும் பாடல் பத்தையும் கற்றுத்தெளிவார்க்கே நன்கு விளங்குமாதலால் இவ்விடம் குறிப்பிடாது விடுத்தோம்.

(b) மநுஸ்மிருதி அத்யாயம் இரண்டு, பாட்டு 11, 12, 13லும் தயானந்த ஸரஸ்வதி அடிகள் எழுதிய சத்யார்த்தப் பிரகாசம் மூன்றும் அதிகாரத்திலும் பார்த்துத்தெளிக. வேத நிந்தகனுக்கு கள்வனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தண்டனையைக் கொடுக்கவேண்டுமாம். இவற்றின் விரிவை யாம் எழுதி வெளியிட்டுள்ள ஞான சூரியன் மூன்றும் அத்தியாயத்தில் கண்டு தெளிக.

V. கேள்விகள்.

(a) விளையாட்டுக்காவது, கருணையினாலாவது வேறு எக்காரணங்களைக்கொண்டாவது காணுகின்ற உலகைப்படைத்தவர் கடவுள்தானா?

(b) அவர் கூறியவைதாளு வேதாகமங்கள்?

(c) அவருடன் ஒன்றுபடுவதுதாளு முத்தி?

(d) (a) முத்தியின் இலக்கணமும் (b) சிருஷ்டி முறையும் கூறுக.

விடைகள்.

(a) கடவுள் செய்தனவல்ல சிருஷ்டி அநாதி இது சமண, புத்த, ஸாங்க்ய வேதாந்திகளின் துணிபு.

(b) அல்ல. எவர்வேதாகமங்களைச் சொன்னார்களோ அவர்கள் கடவுளர்கள் ஆதலால் கடவுளர் பலர்.

(c) அல்ல திருக்குறள் மெய்யுணர்தல் 10ம்அத்யாயம் காமம் வெகுளி, மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமங்கெடக்கெடும் நோய். புத்த மதரெத்தன்கூட சூத்திரமம் "இராகத்துவேஷ மோகக்ஷயாத்பரி நிர்வாணம்" மாத்யமித சூத்திரம், சூன்யவாதக் கிரந்தம்: "நிர்வாணமேவலே ஒச்சேத: ப்ரஸங்காத்பவஸந்ததே". நாகார்ஜுனச்சாரியார் எழுதியது. ஆகமதத்வவிலாஸம், "மணிபூரேது நிர்வாணீம், மகாகுண்டலி நிம்மத" இதே இலக்கணம் சமணரும் சொல்லியுள்ளார்.

(d) சிருஷ்டிக் கிரமத்திற்கு மதவிசாரணை 7ம் அத்தியாயத்தை நோக்குக.

(d) a. சிருஷ்டி முறைக்கு தத்வங்களின் கணக்கைச் சொல்லிய சாங்கிய தரிசனத்தைப் பார்வையிடுக.

VI. கேள்விகள்.

(a) ஆரியாவர்த்தமென்னும் நாவலந்தீவிலுள்ள மக்கள் யாவரும் அவர்கள் மதானுசாரம் நாளுக்குநாள் முன்னேற்றமடைந்து வருகின்றார்களா? இல்லையா?

(b) அதற்குள்ள காரணங்களை உதாரணத்துடன் கூறுக.

விடைகள்.

(a) இல்லை.

(b) இந்துமத வைதிக கர்மசங்கடத்தினாலே மக்கள் பிறமதம் புகுதலும், விக்கிரகவழிபாடும், கல்வித்தடையும் சாதிப்பிணக்கு மேமுக்கிய காரணங்கள்; சுருங்கக்கூறின் மதமே காரணம். விபரம் வேண்டியவர்கள் ஞானசூரியன், மதவிசாரணை இவ்விரண்டு நூல்களையும் பார்வையிடுக. இந்து மக்கள் கோவில்களில் உள்ள விக்கிரக ஆராதனையில் செலவிடும் பணத்தை கல்வி வறுமை முதலிய விஷயத்திற் செலவிட்டால் இச்சக்ரவாளத்தில் ஞானக்குடை பிடித்து நடப்போர் இந்து மக்களேயாகும். பிறர் அல்லர். அறிவிழந்து தவிக்கும் பொருளுடையாரின் நிலைக்கு இரங்குவதன்றி என் சொல்வேன்.

VII. வினாக்கள்.

(a) ராஜவித்யா, அத்யாத்மவித்யா, பிரஹ்மவித்யா, வேதாந்தம் என்று பலபெயர்கள் சங்கராச்சாரியார் மதத்திற்கு வருவதற்குக் காரணம் யாது?

(b) இப்பல பெயர்களும் எவரெவர் காலங்களிலுண்டாயின.

(c) அன்றியும் சைவம், வைணவம், ஆர்யசமாஜம் முதலிய மதங்களுக்குரிய நூல்களில் திரு: சங்கராச்சாரியார் மதத்தினை ஏகான்மவாதம், மாயாவாதம் ப்ரச்சன்ன புத்தம், ஐந்தாவது நாஸ்திகமதம் என்று குறைகூறுவதற்குக் காரணம் யாது?

(b) அன்றியும் திருசங்கராச்சாரியார் மதத்தில் மேற்கூறியவர்களுடைய மதங்களைக் காட்டிலும் அதிகம் அல்லது குறைவு யாது கூறப்பட்டுள்ளது? அவற்றை விளக்கிக் காட்டுக.

VII விடைகள்.

(a) க்ஷத்திரிய வம்ஸத்தாரால் ஊட்டிவளர்த்த சமணபுத்த மதத்திற்கு ராஜ வித்தை யென்றும் பெயர்.

(b) அந்த வித்தை சமண புத்தரை அடக்கிக் கொலைத்த பின் திரு: சங்கராச்சாரியார் பிராஹ்மண மதத்திற்கு வேதாந்தம் என்ற பெயருடன் கொண்டுவந்தபொழுது பிரமவித்தையென்றும் வேதாந்தம் என்றும் பெயர் வரப் பெற்றது. இது இன்றைக்கு ஆயிர வருடங்களுக்கு முன்னாகும். அந்த காலத்தில் பத்து உபநிடதங்களுக்கு பிரஹ்மசூத்திரமென்ற வேதாந்த சூத்திரமும், பாரத சம்ஹிதா என்னும் பகவத்கீதையும், வேதாந்திகளுடைய புராணமாகிய ஞானவாசிட்டமும் எழுதப் பெற்றது.

(c) சென்ற இரண்டாயிரத்து நானூறு வருடங்களுக்கு முன்னே இ ரா ஜ வி த் ய ா அத்யாத்மவித்யா யென்ற பெயர் புத்த பகவான், மகாவீர சுவாமிகள் காலத்தில் வழங்கிவந்த பெயர் என்பது தெளிவு. இவ்விருவருக் கும் ஆயிரத்து இருநூற்றுண்டுகளுக்குப் பின் திரு: சங் கராச்சாரியாரும் அவர் கூட்டத்தாராகிய இதர பிராம ணரும் கைக்கொண்ட காலத்தில் பிரமவித்யா வேதாந்தம் எனப் பெயர் புனையப்பெற்றது. ஏனெனில் இவர் பிரா மணர்களன்றோ, அவர்களின் பெயரைசூட்டினர்.

வேதஸ்மிருதியில் கூறப்படும் யாகாதி கர்மங்களும் வரு ணாஸ்சிரம கர்மங்களும் இராகத் துவேஷங்களே அடிப் படையாகக் கொண்டு நடைபெறுவதால் நவீன சைவ வைணவ, ஆரியசமாஜ மதக்காரர்களின் அபரமத திருஷ்டி க்கு திரு. சங்கராச்சாரியாருடைய பரமத வேதாந்தம் சமண பவுத்த மதத்தின் கருமணி போன்று தெரிந்தது. ஆதலால் (1) ஏகாத்ம வாதி (அல்லது மாயாவாதி) (2) ப்ரச்சன்னபுத்தம் (அல்லது மறைந்த புத்தம்) ஐந்தா வது நாஸ்திகன் என்றும் பெயர் கொடுத்தனர்.

(d) அன்றியும் மோட்ச சாதனத்தைச் சம்பாதித்தவனுக்கு புனர் ஜன்மம் இல்லையென்றும் சாயுஜ்யம் முக்திப்ரகரணமும் (சாயுஜ்யம் அதாவது நிர்வாணம்) என்று சங்கராச்சாரியாலே வைதிக மதத்திலும் அதனைச்சார்ந்த உட்பிரிவு மதங்களிலும் சொல்லப்பட்டது. திரு சங்கராச்சாரியாரால் சமண புத்தமதங்களிலின்றும் கொண்டு வந்து புகுத்தப்பட்டது. இதுவே அதிகம் அல்லது குறைவு கூறப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் பரவித்தைக்கு அதாவது (இராஜ வித்தைக்கு) இன்னும் லோகாதீதம், குணாதீதம், காலாதீதம், அதீத வருணாஸ்ரமம் என்ற விஷயங்களும் பரவித்தை யென்னும் வேதாந்த நூலில் அடங்கியுள்ளது. இதுவே சங்கரர் மதத்திலுள்ள தாழ்வு அல்லது சிறப்பு. இவ்வாறே பிராஹ்மணர் அல்லாத வேளாண் மரபில் உதித்த அப்பிராஹ்மணராகிய விஸ்வாமித்திர முனிபுங்கவரால் இயற்றப்பட்ட காயத்திரி மந்திரத்தைப் பிராமணர் கைப்பற்றிய காலத்தில் பிராஹ்மண காயத்திரி அல்லது பிரம்ம காயத்திரி என்பெயரோடு விளங்கிவருகின்றது. விரிவைஞான சூரியன், மதவிசாரணை முதலிய நூல்களை பார்த்துக் கொள்க.

VIII. கேள்விகள்,

(a) ஒரு நாட்டில் உள்ள மக்கள் யாவரும் முன்னேற்றமடைவதற்கு மதாசாரங்கள் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும்?

(b) இந்தியாவிற்றோன்றிய மதங்களில் எம்மதம் அவ்வாறு இருக்கின்றது?

VIII விடைகள்.

(a) ஐம்பெரும் முன்னேற்றங்கள் ஜாதிவித்தியாசம் பாராட்டாது பொதுவா யிருக்கவேண்டும். இதில் (a) பாஷா, (b) வேஷம், (c) விசாரம் முதலியவற்றில் வித்தியாசம் அற்ற ஒற்றுமை வேண்டும்.

(b) புத்தமதம் அத்யாத்ம வித்தியா மட்டுமே நடுநிலை திறம் பாத நிலையில் உள்ளது. இராஜவித்தியா ராஜகுஹ்யம் பவித்திரமிதம் உத்தமம், என்று பகவத்கீதையில் 9 அத்தியாயம் 2-ம் சுலோகத்தில் காணப்படுகின்றது.

IX. கேள்வி.

போனது போக இனிவரும் புதிய நாட்களிலாயினும் மக்கள் எல்லோரும் மதத்தில் சமரசமாக இராகத் துவேஷத்தை அறவே விடுத்து ஒற்றுமையுடன் முன்னேற்ற மடைவதற்கு இந்தியாவிற்றோன்றிய மதங்களில் எம் மதத்தை ஒத்துக்கொள்ளலாம் என்று நான்முறையாக விளக்குக.

IX விடை.

(சிறப்பாக புத்தமதம்) க்ஷத்ரியரால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற எல்லா மதங்களும் உதாரணமாக விஸ்வாமித்திரர், கிருஷ்ணன், புத்தர், மகாவீரர் முதலியோரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மதங்கள் இவ்வளவும் பொது.

X கேள்வி.

ஸ்ரீமத் திருவள்ளுவ நாயனர் அவர்கள் அருளிச்செய்த 1330 குறட்பாவினுல் அவர் எம்மதத்தினர் என்றும் எக்கடவுளை வழிபட்டார் என்றும் எவ்வகையான சித்தி முத்திகளையடைந்தார் என்றும் விளக்குக.

X விடை.

ஸ்ரீமத் திருவள்ளுவர் அவர்கள் திகம்பரசமணர் ஆதிபகவான் என்னும் பெயருள்ள தீர்த்தங்கரரை இஷ்ட ஈஸ்வரனுகக்கொண்டு ஒழுகினவர். சமணமதத்தில் கூறியுள்ள சித்தி முத்திகளையடைந்தவர் இதற்குத்திருக்குறளே ஆதாரம். அதிகம் அறியவிரும்புவோர் காஞ்சி ஸ்ரீமான் அனந்தநாதநயினர் அவர்களியற்றியுள்ள திருக்குறள் ஆராய்ச்

சியும் ஜைனமத விளக்கம் என்னும் நூலை இதிற்காட்டிய விலாசத்திற்கு எழுதித்தருவித்து வாசித்துத் தெளிக. "ஸ்ரீமான் டி. ஆதிநயினார் & சன்ஸ் 27, மலையப்பெருமாள்வீதி, சென்னை" என்று எழுதவும் இதைவாசித்து முக்கியமாயறிய வேண்டியது யாதெனில் திருக்குறள் சைவம், வைணவம் முதலாகிய மதத்தினர் தழுவியுள்ள மதநூலல்லாததினாலும், சமணக்கொள்கைகளே நூல்முழுவதிலும் நிறைந்துள்ளமையாலும் இந்நூல்திகம்பர சமணருக்கே உரியது என்பது தெளிவு. திருஷ்டாந்தமாக நவீனசைவர்களுக்குரிய பன்னிரண்டு திருமுறைகளும் பதினான்குசித்தாந்த சாஸ்திரங்களுள்ளும் திருக்குறள் ஒன்றல்ல என்றமையாலும், சைவர்களின் இருபத்தாறு (26) தமிழ்நூல்களில் சிறப்பாக விபூதி, ருத்திராக்கம், சிவன், பஞ்சாக்ஷரம் இந்நான்கும் முக்கியமாய்க் கூறப்பட்டமையாலும் திருக்குறளில் விபூதி, ருத்ராக்கம் முதலியவற்றைக் கூறப்படாமையாலும் சைவருக்குரியதல்ல, திகம்பரசமணருக்கே கூறப்பட்டவையன்றி வேறைய சமயத்தோருக்குரியதன்று என்பது வெள்ளிடைமலை. திகம்பரஜெயினர் ஒழிந்து மற்றெல்லாமதத்தினரும் தங்கள் தங்கள் மதத்துக்குரியதென்று சொல்லுவதன்காரணம் தங்கள் மதத்தில் உள்ள அழுக்குகளையும், முன்னுக்குப்பின் முரண்படும் கபடவஞ்சனை பொருந்திய உரைகளையும், பாஷ்யங்களையும், மறைத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு சபாமத்தியில் தென்னிந்தியாவில் பண்டிதர்கள் திருக்குறளை திறைச்சீலையாக்கிக்கொள்ளுகின்றனர். இதுபோன்றே வடநாட்டில் வைதிக மத இந்துகளுக்கு பகவத்கீதை முதலிய கீதைகளும், உபநிடதங்களும் வேதாந்தக்கொள்கையும் தங்களுடைய தீய ஒழுக்கங்களை மறைக்க உபயோகிக்கிறார்கள் என்று அறியுங்கள்.

XI கேள்வி

இக்காலத்து தேச நன்மையின்பொருட்டு சன்னியாசிகள் என்ன ஹிதோபதேசம் செய்யவேண்டும்.

XI விடை.

சந்நியாசிகள் முதலிய கற்றுணர்ந்த எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து, அல்லது தங்களால் இயன்ற அளவு மத சம்மந்தமாய்

மக்களுக்குள் இராகத் துவேஷமில்லாத பிரேமத்தோடு சமரச வாழ்க்கைக்கும் ஒற்றுமைக்கும் காரணமாகிய ஜாதிமத பேதமில்லாமல் ஐம்பெரு முன்னேற்றங்கள் ஆண் பெண் முதலிய எல்லாவருக்கும் உரிமை அளிக்கக் கூடியதும் ஜெயினர் இந்து தேவாலயங்களும் மடாலயங்களும், வேதபாடசாலைகளும், சாலைகளும் குளங்களும், மக்கள் எல்லோருக்கும் பொது உபயோகப்படச் செய்வதும், தேவன் தேவி முதலிய பெயர்களைச்சொல்லி, எருமை ஆடு, மாடு, கோழி, முதலியவற்றை ஜீவஹிம்சை செய்யாமலும் கள்ளுண்ணாமலும் நிறுத்துவதோடு, "பொதுமக்கள் நித்தியக் கடமை" அல்லது மானவ தர்ம சிந்தாமணி என்னும் நல்லொழுக்க நூலை எல்லோரும் கற்று அதன் வழி ஒழுகச் செய்தல். இம்முயற்சியில் தங்களை யாரும் எவ்வித துன்பம் செய்யினும் அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியது ஒவ்வொருவரின் கடமை.

இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்கள், மக்கள் யாவரும் சமரசமாகவும் இராக துவேஷமில்லாமலும் ஒவ்வொரு சன்மார்க்க முன்னேற்ற விஷயத்திலும், ஒற்றுமையுடன் ஒழுக வேண்டிய முறையை அநுசரித்ததாய் உள்ளது.

தற்போது "மநுநீதி மர்மம்" "ஞானசூரியன்" என்னும் இரண்டு நூல்களும்; கிடைக்குமிடம் குடியரசு ஆபீஸ் ஈரோடு இந்தியா.

மதவிசாரணை என்னும் புஸ்தகம் கிடைக்குமிடம் ராஜா பிரஸ், வடக்குச் சித்திரைவீதி மதுரை, இந்தியா.

"அப்பிராமண உத்யோகஸ்த மிதவாதிப்" பத்திரிகைக்காரியாலயம் மானேஜர், கல்லிக்கோட்டை, மலபார்.

மானவ தர்ம சிந்தாமணி பின்னர் வெளிவரும்.

இப்படிக்கு,

சிவானந்த ஸரஸ்வதி,

யோகானந்தாச்சிரமம், வண்ணாரப்பேட்டை, மதராஸ்,

விஸ்வாமித்ருயநம:

க்ஷத்திரியதர்மம் பரிபாலன சங்கம்.

1. க்ஷத்திரியர்யாவர்?
அவர்கள் யெங்கே?
அவர்கள் யெப்படி யிருக்கிறார்கள்?

ப்ராஹ்மணர்களை வழிபடாததினாலும் உபனயனம் முதலிய சடங்குகளை செய்துகொள்ளாததினாலும் க்ஷத்திரிய ஜாதிகள் வரவர சூத்திரத்தன்மையடைந்தார்கள். அத்தி. பாட்டு.

மனுஸ்மிருதி. 10. 43.

இவர்கள் எந்த ஊரில் இருக்கிறார்கள்?

2. பௌண்டரம்; ஔண்டாம்; திராவிடம்; காம்போஜம்; யவனம்; சகம்; பாரதம்; பாலஹீகம்; சீனம்; கிராதம்; தரதம்; கசம்; யிந்த தேசங்களையாண்டவரனைவரும் மேல்சொல்லப்பட்ட க்ஷத்திரியர்களே. இவர்கள் சூத்திரராய் விட்டார்கள். அத்தி பாட்டு

மனு .10 44

அந்த க்ஷத்திரியர்களை சூத்திர தன்மைக்கு கொண்டுவந்தது.

எவ்வாறு? அத்தி பாட்டு

மனு. 8 415

3. 1. யுத்தத்தில் புறம் காட்டிபோடியவன் 2. யுத்தத்தில் கைதியாக பிடிபட்டவன் 3. ப்ராஹ்மணரிடத்தில் பக்தியினால் தொண்டு செய்கிறவன் 4. விபசாரி மகன் 5. விலைக்குவாங்கப் பட்டவன் 6. ஒருவனால் கொடுக்கப்பட்டவன் 7. தலைமுறை தலைமுறையாக ஊழியம் செய்கிறவன் (இவ்வேழு முறைகளாக சூத்திர வடிவங்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.) ஆதலால் யெல்லா ஜாதி அப்பிராஹ் மணரும் ஓரே யினத்தாராவார்கள்.

அத்யாத்மதர்ம விளம்பர விதிகளும் நியமங்களும்

க்ஷத்திரிய தர்மம்.

1. இச்சங்கத்தில் சேரும் ஒவ்வொரு மேன்மக்களும் அன்பரும் முக்கிய முன்னேற்றங்களை அடைவதற்கு மனோ வாக்குக் காயங்களால் தான் அதை சம்பாதிப்பதும் பிறருக்கு அவ்வாறே உண்டாவதற்கும் இச்சங்கத்தின் நோக்கமாகும்.

முன்னேற்றங்களாவன?

1. அத்யாத்மம் (கடவுள் வழிபாடு அல்லது யோகம்.)

2. சமுதாயம். 3, கல்வி, 4, சன்மார்க்கம், 5, ராஜாங்கம் என்ற ஐந்தும் ராகத்துவேஷமில்லாமலும் ஜாதி பிரிவினையில்லாமலும் ஒற்றுமையுடன் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு தேசங்களின் *நிலைமையைப் பார்த்து முன்னோர்களால் வரைந்துள்ள நூற்களை ஆராய்ச்சி செய்து யெழியவழிகளை கண்டுபிடித்து தானும் அனுஷ்டித்து பிறர்க்கும் சொல்லுவதில் சித்தமாய் இருக்கவேண்டும்.

Note:—நிலவளம், நீர்வளம் முதலிய எல்லா செழிப்பும்பொருந்திய; பர்மா, சிலோன், இந்தியா முதலிய தேசங்களில் அனுஷ்டிக்க வேண்டும் ஆசாரங்கள் நீர்வளம் முதலிய செழிப்புக்குன்றிய, அரேப்பியா, பாலஸ்டின் சகாரா முதலிய தேசங்களில் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ஆசாரங்கள் இவ்விரு நாடுகளிலும் வேற்றுமைப்பட்ட ஆசாரங்களாய் இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்புதாகும்.

ஆராய்ச்சியும் உடன்பாடும்.

(1) ஒவ்வொரு க்ஷத்திரியரும் மேற்படி விஷயங்களுக்கு வேண்டிய ஞானங்கள் தற்காலம் தான் அனுஷ்டித்து வரும் மதத்தில் முன்னோர்களாகிய க்ஷத்திரியர்களால் வரைந்துள்ள நூற்களை முதல் ஸமாலோசனை செய்து ஜாதி வகுப்புப்பிரிவினை இல்லாமலும் முன்னுக்குப் பின் முரணில்லாமலும், ராகத்வேஷங்களைக் குறித்துச் சொன்னதல்லாமலும், தான் சுயமாகி ஓர் அர்த்தத்தைக் கற்பிக்காமலும் ஆராய்ச்சி செய்து மக்கள் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையில்லாமலும், பாஷா வேஷ விசாரத்தினால் ஒற்றுமைப்படுத்தும் விஷயங்களை யெல்லோருக்கும் பொது உரிமையாக ஒத்துக்கொள்ளுதலும் இதற்கிடையூறான விஷயங்களை மறுப்பதிலும் தயாராய் இருக்கவேண்டும்

க்ஷத்திரிய தர்மத் தலைவர்கள்.

(2) தேச மக்களுக்கும் தனக்கும் வேண்டிய ஆராய்ச்சி செய்யும் மக்கள் முதல் முதல் சுவாமிதயானந்த சரஸ்வதியாரால் எழுதப்பட்ட ஸத்யார்த்தப் பிரகாசம், ருக்வேத பாஷ்ய பூமிகையையும், வாசித்த பின்னர் மனுநீதி தர்மம் ஞானசூரியன் மதவிசாரணை முதலியதை வாசித்து முடிக்குதல் வேண்டும். பின் மக்கள் தர்மசிந்தாமணி என்னும் நூலையும் வாசித்து க்ஷத்திரிய தர்மம் ஒத்துக்கொள்ளுதல் நலனுகும். (மானவ சிந்தாமணி—அச்சில்.)

(3) க்ஷத்திரிய தர்மத் தலைவர்கள்:—ஸ்ரீ சிவன், ஸ்ரீ விசுவாமித்திரன் ஸ்ரீ ராமன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஸ்ரீ புத்ததேவர் ஸ்ரீ மகா வீர சுவாமிகள் ஸ்ரீ கிறிஸ்துதேவர் ஸ்ரீ முகம்மது முனிவர் முதலிய க்ஷத்திரிய நாதாக்கள் ஆவார். அத்தியாத்மதர்மத்திற்கு தலைவர்களாக ஒத்துக்கொள்ளப்படும்.

ஆலயவழிபாடு.

(4) ஆலயங்களில் வைத்து வணங்கிவரும் க்ஷத்திரிய தலைவர்களும் தலைவிகளுடையவும் ஆலயங்களில் அத்தனையும் க்ஷத்திரிய சங்கத்திற் சேர்ந்த ஒவ்வொருவனுக்கும் பொது உரிமையுள்ளது.

(5) இன்றைக்கு ஆசியா கண்டத்தில் வசித்துவரும் மக்கள் அதிகபக்ஷம் அனுஷ்டிக்கும் கர்மம் நாவலன் தேசத்தில் க்ஷத்திரிய மேன்மக்களால் தோன்றியதாலும் அம்மதத்திற்குரிய (ஜைன, புத்த, வைதீக) நூல்கள் ஐம்பத்தோரக்ஷரத்தொகுதியாகிய சமஸ்கிருத பாஷையில் இருப்பதாலும், தமிழ்நாட்டை சுற்றியுள்ள சிலோன், மலையாளம், தெலுங்கு, பர்மா நாடுகளிலும் நாவலன் தீவு முற்றிலும் இதே ஐம்பத்தொன்று அக்ஷரங்கள் தொகுத்து பாஷ்யாக்கி செய்ததாலும், மேலும் இன்றைக்கு எல்லா தமிழர்களும் ஸமஸ்கிருதபாஷையில் எழுதப்பட்ட எல்லா வைதீகநூற்களும் இவர்களுடைய மதநூற்கள் (தேவாரம், திருவாசகம், நாலாயிரப்பிரபந்தங்கள்) ஒத்துக்கொண்டிருப்பதாலும் தற்காலம் நாவலன் தீவில் பேசிவரும் தமிழொழிய எல்லா பாஷைகளுக்கும் தாயாக இருப்பதாலும், யிதே (சமஸ்கிருத பாஷையை) படிப்பதில் இச்சங்கம் ஆக்ஷேபனை செய்வதில் தயாரில்லை.

(6) இச்சங்கத்தில் சேரும் ஒவ்வொரு புருஷனும் ஸ்திரீயும் தனக்கு எவ்வளவு அதிகமான ஆஸ்தியிருந்தபோதிலும் ஸ்திரீகள் 16-வயது புருஷர்கள் 24-வயதிற்கு மேல் சரீர சௌக்கியமுள்ள காலங்களில் தனது ஜீவனார்த்தமாக 6-மணி நேரத்தில் குறையாமலும் 8-மணி நேரத்தில் அதிகப்படாமலும் யாதாகிலும் ஒருவேலை அபிமானம் விட்டு செய்தே ஜீவித்தல் வேண்டும். (இது தனக்கும் தன் சமுதாயத்துள்ள மக்களுக்கும் நன்மை பயக்குவதற்கும் நித்திய சுகத்திற்கும் காரணமாகவே இருக்கும்.)

(7) இச்சங்கத்தில் சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் ப்ராஹ்மணர் துலுக்கர், கிறிஸ்துவர், முதலாகிய மதஸ்தரது மதத்தைப்பற்றி பிறருக்குத் துன்பம் செய்யாதிருக்கும் கொள்கைகளை கண்டிக்கவோ அது காரணமாய் கலகம் உண்டாகும் எவ்வித சைகைகளும் செய்யக் கூடாது. ஆனால் அவர்களுக்கு தேசகால வர்த்தமானத்திற்கேற்ற நல்லொழுக்கங்களை போதிப்பதில் எவ்விதமான ஆக்ஷேபனைகளும் கிடையாது.

(8) இச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராகிய ஒவ்வொருவரும் பரோபகாரம் செய்வதற்கே பிறந்தவர்கள் என்று தீர்மானிக்கவேண்டும்.

3

மேலும் வகுப்பு ஜாதி ஏழை பணக்காரன் என்று எண்ணு மலும் வியாதி தரித்திரம் சத்துருக்களால் பீடை, ஸ்மசான யாத்திரை, ராஜ துன்பம் இவ்வித காலங்களில் ஏழைகளுக்கு அழைக்காமலும் பொருளாலும் சரீரத்தாலும், பொருளுடையோர்கள் அழைத்தால் ப்ரதிபலன் கருதாமல் சரீரத்தாலும் உதவியாய் இருத்தல் வேண்டும். (இதில் ராஜாக்களால் வரும் துன்பத்தில் விசாரித்துச் செய்யவும்.)

(9) மக்கள் மதத்திற்காக கோலம் கொள்ளாமலும் மதத்தை மக்களுடைய முன்னேற்றமாகிய இகபர சுகவாழ்விற்கும் பிறருக்கு துன்பம் வாராவண்ணம் எவ்வாறிருந்தால் நன்மை பயக்குமோ அவ்வாறு செய்துக்கொள்ளுக. ஆனால் எல்லோருடைய மேன்மையிலேயே தனது மேன்மையென்று கருதி ஒழுகவேண்டும்.

10. அத்தியாத்மஞானத்தவமே யெல்லாவிதமான நற்செய்கைக்கும் நற்குணமெய்யறிவுக்கும் மூலகாரணம் ஆதலால் அத்யாத்ம குரு அவர் மூப்பற்றவர், யெல்லா சுகசக்தியும் வாய்ந்தவர் மிகதயாளு பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவர் மாறுதலற்றவர். ஆதியந்தமில்லாதவர் எல்லா நன்மைக்கும் ஆதாரமாய் இருப்பவர், யாவர் தன்னை வஞ்சனையில்லாத மனதுடன் ஸர்வசிவ சுகத்திற்காக வணங்கிறார்களோ அவரை துக்கத்திலிருந்து ஆள்பவர். எல்லாவற்றையும் அறிபவர். மூப்பற்றவர், அழிவில்லாதவர், பயமற்றவர். எக்காலத்தும் இருப்பவர். பரிசுத்தர். நாம் அவரை ப்ரேமத்தோடு அவரவர்களின் நன்மையின்பொருட்டு மனதில் வணங்கத்தகுந்தது. இக்கடவுள் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவல்லர் (கல்லில் செடி கொடிகளில் பாவனைபண்ணி வணங்கலாகாது.)

11. இச்சங்கத்தில் சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் எக்காரணம் பொருட்டாவது (1) கொலை செய்தல், புலால் உண்ணல், (2) பொய் சொல்லுதல், வீண்வார்த்தை பேசுதல், (3) விபசரித்தல், விபசார விஷயங்கள் பேசுதல் (4) திருடுதல் திருட்டுப்பொருளைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் (5) கள்ளுண்ணல், எவ்வித மாதகத் திரவ்யங்களும் புகையிலை, பொடி பீடி, சிகரெட், கஞ்சா முதலியவைகளும்,

அருந்தலாகாது. அருந்தினால் ஆத்மசுத்தியும் ஜீவனில் கருணையும் உண்டாகாது. தெய்வநாட்டை அணுகமுடியாது. ஆதலால் இவைகளை முயற்சியோடு விடல் வேண்டும்.

12. இச்சங்கத்தில் உலகிலுள்ள எல்லா மக்களும் இதில் விளக்கிய கொள்கைகளை ஒத்துக்கொண்டு சேரலாம். சேர்ந்த பின்னர் விவாகம் போஜனம் ஆலயப்ரவேசம் படிப்புமுதலியதில் ஸம உரிமைகள் உண்டு.

13. எக்காரணம் பொருட்டாவதும் கொலை செய்தல், பொய் சொல்லுதல், விபசரித்தல், திருடுதல், கள்ளுண்ணல், கெட்டவார்த்தைகளை பேசுதல், சூதாடுதல், முதலிய பல தீங்குகளும் மக்களுக்கு கெடுதிகளை விளைவிப்பதால், அவைகளை மிக முயற்சியோடு அறவே நீக்குதலும் யாராகினும் இச்செய்கைகளை செய்வோர்களை பார்த்து கருணையோடு தாழ்ந்து வணங்கி யின்சொல்லால், இச்செய்கைகள் காலனுக்குரியதும், கத்தி முதலியதால் கொலை நிகழ்த்துவதும் ஆகிய நீசகர்மங்களை விட்டுவிட மூன்றுதடவை கேட்டுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

14. இச்சங்கத்தில் சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் எந்த சமயத்திலாவது எவ்விடத்திலாவது எந்த ஜாதி குழந்தைகளை, ஸ்திரீகளை, கிழவன், கிழவியை, பசுக்களை யாராகிலும் அனியாயமாய் துன்புறுத்துவதைக் கண்டாலும், கேட்டாலும், அக்கணமே அவிடம் சென்று அவர்களை துன்பத்தில் நின்று நிவிர்த்தித்தல் வேண்டும். இச்சகாயத்தில் தனதுப்ராணனையும் தத்தம் பண்ண நேரிட்டாலும் அதுவே நமது சுக வாழ்வென யெண்ணுதல் வேண்டும்.

15. இச்சங்கத்தில் சேரும் ஒவ்வொரு க்ரஹஸ்தரும் இந்த க்ஷத்திரிய தர்மப்ரவருத்தகராக இருப்பதோடு, முக்கிய தர்மப்ரசாரத்திற்கு யெதிகளையே ஏற்பாடு செய்தல்வேண்டும் அவர்களுக்கு யெல்லாவிதமான உதவியையும் செய்ய தயாராய் இருக்கவேண்டும்.

தரிசனம். (பிலாஸபி.)

யெதி தர்மம் or யோகி தர்மம்.

1. இச்சங்கத்தில் சேரும் யோகிகள் அல்லது யெதிகள் எல்லா உயிருக்கும் எல்லா உலகத்திலும் ஒரே மதம். ஒரேபாஷை

பாஷையில் ஒரே விஷயம், ஒரே தெய்வம் ஒரே சக்தி, ஒரே எண்ணம், ஒரே ஜீவப்பொருள், ஆனால் தேசப் பேதத்தினாலும் அறிவின்மையாலும், பர்யாய வாக்குகளாக பாஷையும் பொருளும் மாற்றமுளளதென்று ஒத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

2. இச்சங்கத்தில் சேர்ந்த ஒவ்வொரு பெயதிகளுடைய, ஜீவஹிம்ஸை, புலால் முதலியவை புசித்தல் கூடாது.

3. எவ்விதத்திலும் (ப்ரஹ்மசர்ய) ஆத்ம வீரியத்தை காப்பாற்றுதல் வேண்டும்.

4. எவ்விதத்திலும் பொய் பேசாமலும் திருடாமலும் காப்பாற்றுதல்.

5. எக்காரணம் பற்றியும் கள், கஞ்சா, புகையிலை சங்கீதங்கள் சம்பந்தமான மாதகத்திரவியங்கள் உபயோகிக்காதிருத்தல்.

6. காலை ஆறுமணியிலிருந்து பகல் பன்னிரண்டு மணிக்குள் ஒருவேளை புசித்தல். அவ்வன்னமும் ஒருநாள் பழக்கமுள்ளதும் எச்சல் கலந்ததும் மாதகத்ரவ்யங்கள், மாம்ஸம் முதலியவை கலந்தும் புசிக்கக்கூடாது.

7. தனது சரீராத்ம சுகத்திற்காக தினம் காலையில் பல் வாய் சுத்தி செய்து ஜலத்தில் விதிப்படி ஸ்நானம் பண்ணி 3 மணிநேரம் குறையாமல் விசுவாமித்திர காயத்திரியை விதிப்படி ஜபித்தல் வேண்டும். இவ்வாறே சாயங்காலத்திலும் செய்யுதல் வேண்டும்.

8. தனக்கு ஜீவனார்த்தம் பிறரிடத்தில் இருந்து உண்ண உடுக்க படிக்க, சௌகர்யம் வேண்டுமானால் தனக்குத் தெரிந்த அறிவை வஞ்சனையில்லாமல் பிறர்க்கு சொல்லிகொடுத்தே தீரவேண்டும். எவ்விதமான படிப்பும் அறிவும் யில்லாவிடினும் அதை தான் கற்றே தீரவேண்டும்.

9. ரதிசல்லாப விலாசங்களும் யுத்தசன்னாக விஷயங்களும் மாரணோச்சாடனப்ரயோகங்களும், ரசாயன கர்மங்களைப்பற்றிச்சொல்லும் நூற்கள் பழகினாலும் அதுகளை பிறருக்கு உபயோகிக்கக்கூடாது. தானும் அவ்வழி நடத்தல் கூடாது.

10. ஒவ்வொரு யெதியும் கழுத்திலிருந்து காலாணிவரைக்கும் கந்தத்துணியாலாவது மறைத்திருக்கவேண்டும். அத்துணியும் காவியால் நனைக்கப்பட்டதாகவேண்டும். தனக்கென்று விசேஷாடம்பரங்களும் திருடர்களைப் பயப்படக்கூடிய சாமான்கள் யாதும் கையில் வைத்திருக்கக் கூடாது. இராஜாங்க விஷயங்களிலும் பிரவேசித்தல் கூடாது. துணி இல்லாமலும் கௌபீனதாரியாகவும் நடத்தல் கூடாது.

11. யாதொரு யெதியும் ஸாதனை சமாதி பழகும் காலங்களிலும், தர்மோபதேசம் செய்யும் காலங்களிலும் எவ்விதமான க்ரஹஸ்த சிந்தனையும்செய்யக்கூடாது. யெதி தர்மங்களை முடியாவிடில் உடன் க்ரஹஸ்தனாகவே செல்லுதல் முறை.

12. யாதொரு யெதியாவது விபூதி முதலியவை கொடுத்தல் சித்தி விளையாடுதல், தங்கம் முதலிய ரசாயனம் செய்தல், வைத்தியங்கள் செய்தல், மாந்திரீகம் செய்தல், பிள்ளை வரம் கொடுத்தல் புலால், கள், பீடி, சிகரெட், கஞ்சா, முதலிய மாதகத்திரவ்யங்கள் புசித்தல் பாட்டு பாடுதல், நடித்தல், முதலாகிய யெதிதர்மங்களுக்கு விரோதமான விஷயங்களை செய்கிறார்களோ அக்கணமே யிது யெதிதர்மமல்லவென்று க்ரஹஸ்தனும்கூட சொல்ல கடமைபட்டது ஆதலால் இவ்விஷயங்கள் ஓர் யெதி மற்றொரு முனிவருக்கு கூடாவொழுக்கம் யென்று விளக்குதல் வேண்டும்.

13. ஒவ்வொரு யெதிகளும் இன்றைக்கு க்ரஹஸ்தராகிய ப்ராஹ்மண தர்ம மதத்தில் வாழ்ந்து வருவதென்றும் இங்கு க்ரஹஸ்த ப்ராஹ்மணர்களும் சன்னியாசிக்கும் யாதொரு சம்பந்தமில்லையென்றும், சன்னியாசி தர்மம், புத்த மதமும், ஜைனமதமும், அதாவது க்ஷத்திரியர்மதமென்று அறிந்துகொள்ளுதல்வேண்டும்

14. யெதிகளுக்கென்று குடிகளால் வகுத்த மடங்களும் ஆலயங்களும் அதைப்பற்றிய பொருள்களும் எல்லா யெதி சமுதாயத்திற்கும் உணவுக்கும், படிப்பதற்கும், வஸ்த்திரம் யிடவசதி இவைகளுக்கும் க்ரஹஸ்தர் அனுகூலிக்கவேண்டும் அப்பொருள் மொத்தத்தில் சில குறிப்பிட்ட மக்களால் கையடக்கி பின் வரும்

யெதிகளை ஜாதி கோட்பாடுகளைச் சொல்லி புறக்கணித்ததால் ஆலயங்களின் திண்ணையும் வீட்டுத் திண்ணையும் வழியில் சென்று பிச்சை யேற்று காலம் தள்ளுவதற்கும் இடமாயிற்று. இத் துயரத்தை உடன் இல்லாமல் செய்யவேண்டும்.

15. வைதிக மதத்திலுள்ள க்ஷத்திரிய தர்மம் யென்கிற எல்லா வஸ்துக்களும் ஞானங்களும் எல்லோருக்கும் அதிகார முறைப்படி கிடைக்கச் செய்வதே க்ஷத்திரிய தர்மத்தின் உள்கருத்து என்று ஒவ்வொரு யெதியும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

யெதிகள் தொழில்

க்ஷத்திரிய (ராஜ ஸன்னியாசிகள்) துறவிகள் மக்களின் பொருட்டு செய்யவேண்டிய நல்லோபதேசங்கள் யாதெனில் பொது மக்கள் யாவரையும் ஜாதி வேற்றுமை, ஈஸ்வர வேற்றுமை, முதலியவையும் வேறு முன்னேற்றத்தடைகளையும் அறவோடசமசெய்து படிப்பில்லாமல் கெட்டுப்போன பறையன் பள்ளி முதலிய பண்டைக்காலத்த மேன்மக்களையும், படித்து வழிதெரியாமல் தடுமாறும் பண்டைக் காலத்த கீழ்மக்களாகிய, யிக்காலத்த மேல்மக்கள்யென்று நடித்துக் காட்டும் பார்ப்பனரையும் உலகியற்கேற்றவாறு நல்லொழுக்கத்திற்கும் ப்ரேமவாழ்க்கைக்கும் கொண்டுவருதல் கடமையாகும்.

பெண்ணுருமை.

க்ஷத்திரிய அத்யாதம சங்கத்தில் சேரும் ஒவ்வொரு, பெண்மணிகளும், தனக்கு சரீராரோக்கியமுள்ள காலங்களில் 40-வயது வரைக்கும் விதவையாகயிருக்கலாகாது. 40-வயதுக்குமேல் தனது வாழ்க்கைத்துணை தோழன் யிறந்து விட்டால் பின் விவாகமும் பண்ணலாகாது.

கல்வி.

இச்சங்கத்தில் சேரும் ஒவ்வொரு பாலிகையும் தனது 16-வயது வரையிலும், தாய் தந்தைகள் அல்லது அரசன் கல்வி கற்பித்துக் கொடாவிடில் 16-வயதுக்குமேல் விவாகம் முடிந்தபின் தனது தாய் பாஷையாகினும் யெழுத வாசிக்கத் தெரிந்தபின் ஸந்தான உற்பத்தி உண்டாகுதல் வேண்டும்.

தோழன் பெருமை.

இச் சங்கத்தில் சேரும் ஒவ்வொரு பாலிகையும் விவாகம் செய்யும் புருடனுக்கு அருர்தவமும் பெரும் கல்வியும் நல்லொழுக்க மும் நிறைந்த குணமுள்ளவனைத்தான் வாழ்க்கைக்குள்ள தோழனுக் குதல் வேண்டும். (b) (யிவனுக்கு தன்னை காப்பாற்றும் பொருட்டு ஓர் கைத்தொழிலும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.)

பெண்மணிகள் வெறுக்கத்தக்கவை.

இச்சங்கத்தில் சேரும் பெண்மணிகள் காலையில் தூங்குகிற வனையும் கள், சஞ்சா முதலிய பீடி சிகரட்டு புசிப்பவனையும் சூதாடுப வனையும் பையாஸ்கோப், டிராமாவில் பணத்தை சிலவு செய்பவனை யும் மாற்றான் மனைவியை தாசியை சேருபவனையும் பொய், திருடு, கொலை செய்பவனையும் மாற்றான்வார்த்தை கேட்டு அடிப்பவனையும் தன்னை யெப்போதும் சந்தேகிப்பவனையும், மறுபுருடனை சேர தூண்டுபவனையும் மணம் முடித்தபின்னராயினும் இத்துற்குணங்களை அறிந்தபின் விலக்குதல் வேண்டும்.

புருடர்கள் வெறுக்கத்தக்க பெண்.

இச்சங்கத்தில் சேரும் புருடர்கள் யெப்போதும் அழுகிறவளை யும் என்னை இன்னான் காமிக்கிறான் யென்று கலகம் பண்ணி சத்து ருக்களை உண்டுபண்ணுகிறவளையும் புருடன் யிருக்கும்போது வேறொ ருவனை நேசிப்பவளையும் பிறர் மெச்ச சிங்காரம்செய்து நடிப்பவளையும் படிக்கச்சொன்னால் மறுக்கிறவளையும் யினம் ஜனங்களையும் பந்துக் களையும் குற்றம்சொல்லி கலகம் உண்டுபண்ணுகிறவளையும் ஆசை யோடு அதிக பொருளை கேட்பவளையும் விருந்தினரை உபசரிக்காத வளையும், பலதடவையும் பொறுத்தும் புத்திசொல்லியும் கேளாவிடில் அடிக்காமலும் கலகம் செய்யாமலும் தாய் வீட்டிற்கனுப்பத்தக்கவை.

அறிக்கை.

தமிழைவளர்க்கமுயலும் தமிழுலகப்பெரியார்களுக்கு ஓர் சிறு அறிக்கை:— நமது நாடாகிய நாவலன்தீவின் பகுதியாகிய சென்னை ராஜ்ய ஸ்தாபனம். தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலயாளம், என்னும் நான்கு தேசங்கள் அடங்கியிருப்பதாகவும் இதில் முற்றும் ஜனத்தொகை (ஜனமசோதா கணக்குப்படிக்கு) 4½க்கோடிமக்கள

வசித்துவருவதாகவும் அறிகிறோம். இத்தொகையில் நின்று, தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், முதலிய தேசமக்களை நீக்கி தமிழ் நாட்டில்மட்டும் வசித்துவரும் ஜனங்கள் சுமார் 1½கோடி மக்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். இத்தொகையில் தமிழுலகில் தமிழ் மக்களோடுகூடி பாவிக்கிடக்கும் தெலுங்கர் (30) முப்பது லக்ஷம்; துலுக்கர், கிருஸ்துவர்கள், ப்ராஹ்மணர்கள், ஸௌராஷ்டிரர் முதலியவர்கள் தொகைகளும் நீக்கி அன்னியநாட்டில் குடியேறின தமிழர்களையும் சேர்த்து கணக்கிடுமாகில் 1-கோடி சுத்ததமிழர்களும் கூட தேரமாட்டார்கள். (தெலுங்கர்கள் தன்வீட்டில் தெலுங்கே பேசுவதாலும், ஒருநாள் அல்லது சிலவருஷம் சென்றபின்னுமது தெலுங்கேகற்றுக்கொள்ள முயலுவார்கள், இப்படியே ப்ராஹ்மணன் ஸம்ஸ்கிருதத்தையும் கிருஸ்துவர்கள் (இங்கிலீஷ்) பாஷையையும் துலுக்கர் "அருபி" "அல்லது உருது" இதுகளைக்கற்று தேர்ச்சியடைய விரும்புவர். இத்தொகையில் எவரேனும் தமிழ்வளர்ச்சிக்கு உதவுமென்றெண்ண இடமில்லை. ஏனெனில் அவரவர்கள் உரிமையுடன் கொண்டாடும் மதநூற்களையெழுதிய பாஷைகளை கற்கவே எண்ணம் கொள்வார்கள்.) இது நிற்க சுமார் இவ்வொருகோடி தமிழ் மக்களில் முக்கியமாக இரண்டுவிதமதங்களில் கட்டுப்பட்டவர்களாக காணப்படுகிறோம். இதில் ஒன்று சைவம், மற்றொன்று வைணவம் என்ற பெயரால் அறியக்கிடக்கிறது.

இவரில் ஒருவகுப்பினர் தேவாரம் திருவாசகத்தை கடவுளைத் தேடும் தமிழ்வேதமாகக்கொண்டவர்கள். மற்றொருவகுப்பினர், நாலாயிர ப்ரபந்தத்தை கடவுள்தேடும் பெரியவேதமாகக்கொண்டவர்கள் இதில் தேவாரம் திருவாசகமும் அதைத்தொடர்ந்த "பன்னிரண்டு திருமறைகளும் பதினன்கு சித்தாந்த சாஸ்திரங்களும்" இவைகளத்தனையும்; வைதிக ஆரியபார்ப்பனர்களது வேதம், ஆகமம், புராணம், ஸ்மிருதிகளடங்கிய, எல்லா நூற்களுக்கும் அதன் எல்லா கொள்கைகளுக்கும் தலைசாய்த்து அடிமைப்பட்டுவாழும் ஓர் புத்தகத் தொகுதிகளாகும். அப்படியே நாலாயிர ப்ரபந்தமும் என்று அறிக. சுருக்கிச் சொல்வதானால் ஸம்ஸ்கிருதபாஷையிலுள்ள வைதிக ப்ராஹ்மணக் கொள்கைகளை தமிழ்பாஷையினுடையநடுவில் "தேவாரம், நாலாயிர ப்ரபந்தமாக" அமர்ந்து, அதுவழியாக தமிழர்களுடைய ஹிருதய

கமலத்தில் புகுந்து, ஸம்ஸ்கிருதத்திற்கு தமிழேயும், ப்ராஹ்மணர் களுக்கு, தமிழ்மக்களேயும் அடிமைப்படுத்திவிட்டார்களென்று பொருளாகிறது. இத்தோடே நின்றுவிடவில்லே. இவ்வாறே வடநாட்டில் வசிக்கும் ஆர்யமக்களும் தென்னாட்டு தமிழர்களது பட்டணங்களின் நடுவில் தினம் ப்ரதியோராளமாய்வந்து வர்த்தகத்தினுல் பணப்பெருக்கஞ்செய்து குடிகொள்ளுகிருர்கள். திருஷ்டாந்தமாக சென்னேயில் ஸவக்கார்பேட்டை, மதுரையில் ஸௌராஷ்ட்ரப்ராஹ்மணர்களும் இவ்வாறே மலபார் கொச்சி டவுணில் குஜராத்தி வியாபாரிகளின் குடும்பம் மட்டும் 5000, ஐயாயிரத்திலதிகம் வசித்துவருகிருர்களாம்.

இதுபோலவே மதராஸ்டவுணில்மட்டும் 7000 (ஏழாயிரத்திலதிகம்) வடதேசசமணவியாபாரிகள் குடும்பம் வசித்துவருகிருர்களாம். அப்படியானுல் வடநாட்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு குடியேறும் வேறு ஹிந்துகளும், முஸ்லீம்களின் கணக்குகள் எவ்வளவு அதிகமாய் இருக்குமென்று யூகித்தறியுங்கள். இவ்வளவுதானு,மற்ெருருவிஷயமுங் கேளுங்கள். சென்ற சிறிதுகாலமாக "ஹிந்திப்ரசாரிணி ஸபா" ஹிந்திபாஷையை வளர்த்தும் சங்கம், ஆர்யசமாஜம் இவ்விருசங்கங்களும் மதராஸ் பிரஸிடென்ஸியில்வந்து சென்ற சில வருஷங்களுக்குள் எவ்வளவு ஆயிரக்கணக்காகிய மக்களே ஹிந்திபடிக்கச் செய்திருக்கிருர்கள், என்றும், ஆர்யசமாஜத்தில் சேர்த்ததென்றும் தெரியுமா? எத்தனேயோ ஆயிரம், இவ்வாறு வடநாட்டார் தென்னுடாகிய தமிழ்நாட்டில் உற்சாகத்தோடு வேலேசெய்துவருகிருர்கள். என்ன தென்னுட்டு பண்டைக்குடிமக்கள் தங்களுடைய தமிழ்வளர்ச்சியும் வியாபாரமும் வடநாட்டை நோக்கிச்சென்றதெவ்வளவு என்று கணக்கிடுவாகில் எவ்வளவு கடைகளும் எவ்வளவு தமிழ்கற்றவர்களேயும் பார்க்கலாம் என்ருல் சுத்த சூன்யம்யென்று சொல்லலாமா? அது தான் தமிழ்வளர்ச்சியாகுமோயென்று சந்தேகிக்கவேண்டியதாகிறது; ஆனுல் இவ்வமயம் நமது தமிழ்மக்கள் என்னதான் செய்கிருர்கள் என்று கவனிப்பதானுல் சன்னியாசி பண்டாரங்கள் எங்கேயிருக்கிருர்கள்,

இவர்களே ஊரைவிட்டு விரட்டுவதற்கு என்னவழிதேடுவோம், அப்பண்டாரத்தின் கையில் என்னதான் பொருள்வைத்திருக்கிறது அல்லது அவர்களே நாசம்பண்ணுவதற்கு ஏதுதான் தக்கவுபாயம்.

எங்கேயாகினும் பிச்சையெடுத்து ஓர் புல்கூரைக்கட்டிடம் கட்டியிருந்தால் அதை எழுதிவாங்குவோம், அப்படிகொடாவிடில் நெருப்பை வைத்தோ வேறு எக்காரணம்செய்தோ நாசம்பண்ணிவிடுவோம் இப்படி துறவிகளை யுத்தம்பண்ணிநசுக்குவதில் கங்கணம்கட்டினவர்களாய் பலரைகாண்கிறோம். ஓர்கல்விபுடைய துறவி இந்நாட்டுக்குவந்தால் அவன்கையில் ஓர் புத்தகமிருப்பின் அதனை பலாத்காரமாயும் அறையில் அடைத்தும் பிடுங்கியகதையெனக்கு நன்றாய்தெரியும். இதோடு சிவன்கோவில் துறவிகளை கழுவேற்றும் திருவிழாவை கண்டுமகிழாமலிருப்போர் ஒரு சிலரேயாகும்

இச்சமயத்தில் இவர்களுடைய பாஷையும் சமயமும் வளர்ப்பதற்காக சிலர் இடையில் துணியை இறுக்கி கெட்டி ஹர ஹர சிவ சிவ என்று பலர் கேள்க தட தட வென்றடித்து கல்வில் தலையை முட்டிக்கொண்டு தனது மதத்தேயும் பாஷையையும் குட்டி தெய்வங்களேயும் சிற்றறிவேயும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு மூட்டையாக்கி கட்டி சிவோஹம் க்ருஷ்ணபரமாத்மாவென்று வயிறை தடவி தக்ஷிணாமூர்த்தியைப்போல் நடித்து சிலோன், பர்மா, மலாக்கா, சிங்கப்பூர், முதலிய நாட்டை நாடி ஜீவனத்திற்காக செல்லுகிறார்களே தவிர டெல்ஹி, ஆக்ரா, லாகூர், கபாச்சி பாம்பே, கல்கட்டா, முதலிய வட நாட்டு நகரங்களை நோக்கிச் சென்று தமிழ் பாஷையையும் தமிழுலகமும், தமிழ் வியாபாரமும் ஸ்தாபனம்செய்ய முடியவில்லை.

அக்குறைகளுக்குள்ள காரணங்கள்.

வடநாட்டு மக்கள் (ஹிந்து ஆர்யர்கள்) ஆலயங்கள் கட்டி கும்பாபிஷேகத்திற்கும் உற்சவங்கட்கும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிப்பதில் தயாரில்லை, ஆனால் அவர்கள் பொதுமக்களுடைய வித்தியாபிவிர்த்திக்கும் மற்று சௌகர்யங்களுக்கும் பணத்தை நன்கொடைசெய்கிறார்கள். வடநாட்டில் அநேக ஆயிரக்கணக்கான தர்ம சாலைகளும் பள்ளிக்கூடங்களும் பொதுமக்கள் நன்மைக்காக வைசியர்களும் வேறு பொருளாளிகளும் அமைத்துள்ளார்கள், துறவிகளை பொன்போல நினைத்து காப்பாற்றி வருகிறார்கள், ஹரித்வாரம் என்ற இடத்தில் மூன்று மைலுக்குள் 64 பாடசாலைகளும்

மடங்களும் ஸன்னியாசிக (துறவிகள்) காக அமைத்திருக்கிறார்கள் பாடசாலைகள் இல்லாத மடங்கள் எவ்வளவோ! அங்ஙனமே துற விகட்கு இடவசதிக்காக அமைத்திருக்கிறார்கள். "ருஷிகேசம்" என்ற விடத்தில் ஸன்னியாசிகளுக்கு உணவின் பொருட்டும் படிப்பின் விஷ யத்திலும் காலாகம் பலிவால, பஞ்சாப் ஸத்திரம் இந்த இரண்டு ஸத்திரங்களிலும் சேர்ந்து வருடத்தில் (5000000) ஐம்பது லக்ஷம் ரூபாய்களுக்கு குறையாமல் செலவு செய்வதாக கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் வடநாட்டு ஜனங்கள் "நடமாடும் கோவில் அன்பர்க்கொன் றீயில் படமாடும் கோவில் பரமர்க்கங்காகும்" என்ற முதியோர் வாக்கை கைப்பற்றி ஒழுகிறார்கள், ஆதலால் அந்நாட்டு மக்கள் கடவு ளர்களாகிய ஸன்னியாசித்துறவிகளால் நன்மையும் பெறுகிறார்கள். சென்ற 50வருடத்துக்குள் ஓர்ப்ராஹமணரல்லாத ஸன்னியாசியாகிய ஸ்வாமி * "தயானந்த ஸரஸ்வதி அவர்கள்" ஆரிய ச மாஜம் என்னும் ஓர் வைதிக மதப்ரசார சங்கம் ஸ்தாபனம் பண்ணி அதன் வழியாக இப்போது 5000 ஐந்தாயிரத்திலதிகம் வைதிக பாடசாலைகளும் குருகுலங்களும் காலேஜுகளும் ஹைஸ்கூல் களும் நடைபெறுகின்றது. ஏன் அவ்வாறெனில் அந்த தேசத்தில் துறவிகளுக்கு மரியாதையும் வேண்டிய வசதிகளும் செய்வதற்கு கிரகஸ்தர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். செய்தும் வருகிறார்கள். ஆத லால் அந்நாட்டு மக்கள் எல்லாவிதத்திலும் நன்மையடைந்து தரித்திரக் கொடுமையில்லாமலும் சுயமரியாதையுடன் முன்னேற்ற மடைகிறார்கள். இந்த நாடோ அதற்கு யெதிர்மறையாக சாதுக்களை அவமானம் பண்ணுவதும இவர்களுக்கு ஏதாகிலும் வசதி செய்ப வர்களை கெடுத்தும மடமோ, புத்தகமோ பொருளோ தன் வசதிக் களாவாகிலும ஓர் துறவி வைத்திருந்தால் அத் துறவியுடன் சேர்ந்து அவரை தன் மனைக்கு அழைத்துச் சென்று அறையில் அடைத்தோ பலாத்காரமாக எழுதிவாங்கியோ கொள்ளை செய்தோ பெற்றுக் கொண்டு துரத்திவிட்ட பல கதைகள் எனக்குத்தெரியும். ஆகவே இத்

---

* அவர்கள் தகப்பன் ஓர் ப்ராஹ்மணரும் தாய் ஓர் சூத்திர ஸ்திரீயு மாகும் ஆதலால் இவரை பொதுப்ப்ராஹ்மணர்கள் சூத்திரனென்று மறுத்தகார ணம் தான் சன்னியாசம் பெற்று வேதங்களை எல்லோரும படிக்கும்படி வசதி செய்தார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேம் அவர் முற்றிலும் பெரியோரேதான்.

தென்னாட்டு ஜனங்கள் வர வர மதியும் கெட்டு, பொருளும் கெட்டு, புகழும் கெட்டு நாடும் விட்டு கீழ்நாட்டை பார்த்தேக வேண்டிய காலம்வந்துவிட்டதே பரிதாபம் ஹே! தென்னாட்டு தமிழ் மக்களே நீங்கள் உங்களுடைய தேசத்திற்கும் மதத்திற்கும் பாஷைக்கும் உங்களுக்கும் மேலான நன்மை தரத்தக்க எவ்வித காரியங்களும் செய்துமுடிக்க ஒரு விதமாகிய வேலையும் அறிவோடு ஆரம்பிக்கவில்லை என்று நான் அறிகிறேன்.

கிரஹஸ்தர்களாகியும் மக்கள் வகுப்பில் தாழ்ந்தும் கிடக்கிற உங்களை முன்போல உயர்த்திக்கொண்டு வரவேண்டிய கடவுளை இன்னும் நீங்கள் அறிந்துகொள்ளவில்லை, அவர்கள் இன்றைக்கு உடுக்கத் துணியில்லாமலும் உண்ண உணவில்லாமலும் வசிக்க வசதி இல்லாமலும் படிக்க பள்ளியில்லாமலும் கோவில் மதிலோரத்திலும் செடியின் கடையிலும் வீட்டு திண்ணை ஓரங்களிலும் நின்று காலம் கழிக்குதலும் யிரோடு நில்லாமல் கண்ட மக்களுடைய திட்டும் அடியும் குத்தும் பட்டு பரிதபித்து உயிர் வாழும் யிந்த ஏழை பரதேசிகள் என்று உணருங்கள். இவர்களுக்கு முன்போலவே வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து நன்றாக கல்வியூட்டி நாட்டில் நடமாட எக்காலத்தில் வசதி வருமோ அக்காலமே தென்னாட்டுக்கு நற்காலம். இதைச்சொல்ல நான் கடமைப்பட்டுள்ளதால் இவ்வாறு சொன்னேன். தேச நன்மை விரும்புவோர் அவ்விஷயத்திற்கு உடன் முன்வருக.

மனுநீதி மர்மம், ஞானசூரியன், மதவிசாரணை, சித்த ஸ்ரீஸ்வாமி தயானந்த ஸரஸ்வதியால் எழுதப்பட்ட ஸத்தியார்த்தப்பிரகாசமும் நன்றாக துறவிகள் படிக்கவேண்டும்.

இவர்களுக்கு படிக்கத் தகுதியுள்ள இப்புத்தகங்களை இல்வாழ்வோர் யிலவசமாக வாங்கி கொடுத்தலவேண்டும்.

பொது விதிகள்.

அன்புடைய ஹிந்துக்களே இவன் அன்போடு சொல்லும் இவ்வார்த்தைகளை கேழ்க்க செவிசாய்க்கும் பொருட்டு மிக வினயத்தோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தேச நன்மைக்காக அடிபட்டும் சிறை புகுந்தும், உயிர்விடும் மக்கள் தலைவர்கள் தயவு செய்து எங்க

ளையும் தங்களுடைய (காங்கிரஸ் சங்கத்தில்) சேர்த்துக்கொள்ள பிரார்த்திக்கிறேன். ஆனால் எங்களை சேர்ப்பதற்கு முன் இச் சிறிய சந்தேகத்திற்கு சமாதானத்தை கொடுத்துதவவேண்டும்.

(1) அதாவது இந்தியா அல்லது, பாரதநாடு எக்காரணத்தினால் வைதிக ஹிந்துக்களுடைய கைவிட்டு அன்னிய அரசாங்கம் கைப்பற்றியது. அக்காரணம் இன்னும் பாக்கியிலிருக்கிறதா? இன்னும பாக்கியில் லிருப்பதானால் மறுபடியும உங்களை மற்றொருவனுக்கு கைமாற்றப்படுமல்லவா? இதை இரண்டும் நன்கறியும், பொருட்டு ஞானசூரியன் மதவிசாரணை மனுநீதி மர்மம எனகிற நூலை எழுதிமுடித்தது இதுகளை நியாயவாயிலாக கண்டித்து எங்களை திருப்திசெய்கிறவரைக்கும்வைதிக் ஹிந்துக்கள் நடத்தும் அரசியல் முன்னேற்றத்தில் ஒத்துழைக்க அறிவுள்ள ப்ராஹ்மணரல்லாதார் முன்வரமாட்டார்கள அறிவில்லாமல கட்டிலகப்பட்டு தலை முட்டிச்சாகும பார்ப்பனரல்லாதாருடைய அறிவீனத்திற்கு வருந்துகிறேன் இக்கேள்வியானது வைதிக அரசியல் முன்னேற்ற தலைவர்களை பலமாக கேடபதென்பதை நினைத்துக் கொள்ளுக. நியாய வாயிலாய் பதில் கொடுக்காதவரைக்கும் இககக்ஷிகள (காங்கிரஸ் கக்ஷிகள) அறிவில்லாமல் தோல்வியடைந்தவர்களென நாங்கள் கருதிக்கொண்டு எங்கள் வேலையை முயற்சியோடு செய்துமுடிக்க துணிகிறேன.

(2) பார்ப்பனரல்லாதார்களுடைய முன்னேற்றத்தை நாடும் ஆங்கிலமபடித்த அப்ராஹ்மணத தலைவர்கள் (ஞானசூரியன் மதவிசாரணை மனுநீதி மர்மம்) இப்புத்தகங்களை ஆங்கிலபாஷையில் மொழிபெயர்க்க முன்வரவேணடும் அவாகளுக்கு நான திருத்தி பிழை தீர்த்து வைத்த புத்தகங்கள் கொடுக்கப்படும, மேலும இப்புத்தகங்கள் ஹிந்தி பாஷையிலும் உடன் எழுதி முடிக்குதல்வேண்டும்.

(3) நமது சங்கங்களை ஒவ்வொரு ஜில்லாக்களிலும் பட்டணங்களிலும், தாலூக்கா. கிராமங்களிலும் நிறுவுதல் முக்கிய அவசியமாகும் தர்மப்ரசாரம் செய்வதற்கு முககியமாக சாதுக்களையே படிப்பித்து நியமனம செய்வது நமது தர்மப்ரசார வெற்றிக்கு முக்கிய காரணமாகும்.

(4) எதிகள் கற்கவேண்டியவைகள் தேச தேசாந்திரங்களில் க்ஷத்திரிய தர்மத்தை பரப்புவதற்கு (தேசகால வர்த்தமானத்திற் கேற்றவாறு) தனது சுய பாஷையும தேசாந்திரத்திலுள்ள மற்றொரு பாஷையும் நன்றாக கற்றிருக்கவேண்டும் பின் வேதங்கள் (ருக் வேதம் யெஜுர்வேதம் சாமவேதம அதர்வணம் குரான பைபில் த்ருபிடகம் இவைகளை 3 வருஷகாலங்களுக்குள் ஆராய்ச்சி செய்து முடிக்குதல்வேண்டும். பின ஆங்காங்குமசென்று மக்களுக்கு ஞானவிஞ் ஞானங்களை உபதேசித்து தர்மசங்கடத்தில் நின்று அப்புறப்படுத்தி சுதந்திரத்தை உண்டாக்குதலும் ஒருவாகொருவர் நல்லுறவுடனும் ஸதபுத்தியுடனும் உலகில்வாழ்வதற்கு தூண்டுதலும் அவரவர்களு டைய பாஷையில் ஸன்மார்க்கமும் பொருள் வளர்ச்சிக்கும ஒற்று மைக்கும் வேண்டிய நூற்களை எழுதி வெளியிடுவதிலும அன்னிய மதஸ்தன் புகுந்து வேற்றுமைபட்ட பாஷா வேஷ விசாரத்தினால் மக்களைபிரித்து ஆளாமலும கவனிக்குதல் முக்கிய கடமையாகும ஆத லால் இந்த நாட்டின் பேரிலும மதத்தின் பேரிலும அனபுள்ள பொரு ளாளிகள் ஆங்காங்கு மத ஆராய்ச்சிசாலைகள திறந்து பல சன்னியாசி களையும் படிக்கச்செய்து விடுவேத இந்நாட்டிற்கு செய்யவேண்டிய நன்கொடை இவவாறு செய்பக்கவறினால நமது மதத்திற்கும் மக்களுக்கும் வரக்கூடிய யாது துன்பங்களுக்கும் சன்னியாசி சாதுக் கள் உத்திரவாதிகளாகி பழிசுமக்க தயாரில்லை.

முடிவுரை.

அன்புடையீர், இவ்வுலகத்தில் பல நாடுகளில் பற்பல மனிதத் தொகுதிகள முன்னேறி வந்திருக்கின்றது. அவைகள அத்தனைக்கும மூலகாரணம் அத்தியாத்ம சக்திபெருக்கமேயல்லவே அவ்வாறே பல மக்கள் சமுதாயங்களும் அழிந்திருக்கிற விஷயமும கற்றறிந்த மனிதர்கள் நனகறியலாம அதனகாரணம அத்யாத்ம சக்தி குறைவி னாலேயும் முதலான விதித்தபடி நடவாததினாலேயும் மக்கள எப் பொழுதும் தனபெருக்கு வாழ்வுவந்தால் மதிமயங்குவதும அதினால் பல துன்பங்களும் அனுபவித்து பணச்செருக்கால் வந்த வாழ்வையத் துறப்பதும கண்கண்ட காக்ஷியாகும். அதுபோலவேயாம மதங்களும ஆத்மசக்தியை வளர்த்தி அத்தியாத்ம உலகத்தில் (கடவுளுலகத்தில்)

மனதைச் சேர்த்து மக்களை ஒன்றுபடுத்தும். அவ்வழி உதாரணமாக பௌத்தமதத்தில் அத்தியாதம சக்தியை வளர்ப்பதற்கு பலவித சாதனங்களும் விதித்திருக்கிறது அதற்கு குருவாகிய பகவான் புத்தபிரானும் தர்மமும் சித்தமாகவே காணப்படுகிறது யிவ்வாறே ஜைனமதத்திலும் வைதிகமதத்திலும் கிருஸ்து, இஸ்லாம்மதங்களிலும் ஆத்மசுகவளர்ச்சிக்குள்ள பொருள்கள் தங்களிலும் குறையாமல் நிறைந்திருக்கிறது யெக்காலத்தில் யாதொரு மதத்தில் யிவ்விஷயம் குறவுபடுமோ அக்காலத்தில் அம்மதமும் சங்கமும் அதில் சேர்ந்த மக்களும் அழிவுபட சித்தமாயிருப்பதென்று பொருளாகும் அப்படியானல் ஒரு சங்கம் கடவுளையோ அல்லது கர்மபலத்தையோ குருவையோ ஒத்துக்கொள்ளாமல் மனசாந்தி ஆத்மசுகம் பெற்று வாழ்வதற்கு யாதாகினும் வழியிருந்தால் அதனை சொல்லுமாகில் நான்கேட்கவும் அவ்வாறு நடக்கவும் தயாருகயிருக்கிறேன்.

நாத்திகம் பேசுவதற்கும் ஒருமுறையுண்டு அதற்கும் ஆஸ்திகமத அறிவைக்காட்டிலும் அதிகம் அறிவுவேண்டும் உலகில் கடந்த ஞானியும் கடந்தமூடனும் இவ்விருவரும் நாஸ்திகம் பேசுவார்கள் நாத்திகம் யென்றால் யென்ன ஆஸ்திகமென்றால் யென்னவென்று சாஸ்திரீகமாய் சொல்லுவர்ஞானிகள். மூடர்கள் சொல்லும் நாஸ்திகம் யெவ்வாறிருக்குமென்று அவர்களையே கேட்டுக்கொள்ளுங்கள் இதைத்தொடர்ந்து பலதும யெழுதத்தோன்றுகிறது. மலயாள நாட்டில் பழமொழி ஒன்று கூறுவதுண்டு அது யாதெனில் "யெலியெக்கொல்ல யில்லம் சுட்டு யெலிசாடிப்போயி யில்லம் வெந்தும் போயி" குடியைக்கெடுக்கும் எலியைக் கொல்வதற்கு கோபங்கொண்டு மனையின்பேரில் நெருப்பை கொளுத்தினர்களாம் நெருப்பைக்கண்ட எலிகள் ஓடி காட்டில் புகுந்தது. வீடு வெந்துபோய்விட்டது; அதுபோல் புத்திஹீனத்தோடு சங்கங்களை மக்கள் வளர்ச்சிக்கு ஸ்தாபனம் பண்ணுதிருக்க வேண்டும் இந்நாடு யெட்டுகோடி (8) மக்களிலதிகம் முஸ்லீம்களும் அவ்வாறே சிலகோடி கிருஸ்துமக்களும் சேர்ந்து வாழும் நாடு ஹிந்துக்களைமட்டும் மதம் வேண்டாம் யென்றுசொல்லி சங்கங்களேற்படுத்துவது இவர்களை கிருஸ்து முஸ்லீம்மக்களால் வேட்டையாட செய்வதென்று பொருளாகும். அல்லது ஹிந்து மதத்தை கண்டனம் எதிர்ப்பிரசாரம் நடத்தியதுபோல் ஷெடி மதத்தையும் கண்டனம்செய்து மக்களை

அறிவித்தல்வேண்டும். இத்தருணத்தில் பொறுத்திருக்கிறேன். இதன் வழியாக ஞானசூரியன் அச்சிட்டு விற்பவர்களுக்கு அறிவிப்பது யாதெனில் இனிமேல் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த வேண்டுமானால் நான் பிழைதிருத்திவைத்த புத்தகத்தை யென்னிடம் கேட்டுவாங்கி வெளிப் படுத்தலாம். அல்லாமல் அச்சிட்டுக்கொள்வதானால் நமது உத்தே சத்தை கண்டிப்பதாகும்.

யெந்நாட்டு மக்களும் ராகத்வேஷமில்லாமல் ப்ரேமத்தோடும் கருணையோடும் தரித்திரக்கொடுமையும் தர்மசங்கடமும் நசித்து யெல் லோரும் மனக்களிப்புடன் வாழ்வதற்கு யெனது ஸன்மார்க ஸத்குரு வாகிய கதிர்காமஸ்வாமி அருள்புரிவாயாக.

சுபம். சுபம். சுபம்.

இப்படிக்கு,

எம். கே. கேசவனுண்ணி நாயார் யென்னும்

ஸ்வாமி சிவானந்த ஸரஸ்வதி.

சிவமயம்.

கந்தரநுபூதி.

யாழ்ப்பாணம் பருத்தித்துறை

ஸ. சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகள்

எழுதிய

உரையோடும்

நூலாசிரியரின் சரித்திரச்சுருக்கத்தோடும்

கூடியது.

ஷை சாஸ்திரிகளால்

தங்கள்

கலாநிதியந்திரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டது.

கலியப்தம் ௫௦௨௪.

உ

முகவுரை.

அருள்வள்ளலாகிய முருகக்கடவுளைக்குறித்த தோத்திர நூல்களுள்ளொன்றாய்க் கந்தரநுபூதியென்னும்பெயர்வாய்ந்த இந்நூல் இனியசந்தமமைந்த ஐம்பத்தொருகலிவிருத்தங்களை யடக்கியிருக்கின்றது. மெய்யன்புடனோதுவோர்க்கு என்றுமழியாப்பேரின்பவாழ்வைப்பயப்பது. படிக்குந்தோறும் கேட்குந்தோறும் தெவிட்டாது

இந்நூலை அருட்கவியாகிய அருணகிரிநாதர் பாடினாரென்பதையும் அவருடைய மகத்துவத்தையும் பின்னையெழுதப்படுஞ் சரித்திரத்தாலறியலாம்.

[illegible]ாசுக்குக் கம்பன் கருணைக் கருணகிரி
யாசுக்குக் காளமுகி லாவனே—தேசுபெறு
மூழுக்குக் கூத்த னுவக்கப் புகழேந்தி
கூழுக்கிங் கவ்வையெனக் கூறு.

என்னுந்தனிப்பாடலானும் அவ்வடியாருடைய கவியின்பெருமை உணரற்பாலது.

கந்தரநுபூதியென்பது முருகவேளாற் கொடுக்கப்படுகின்ற பேரின்பத்தைக்குறித்துப்பாடியநூலென விரியும். கந்தர்- முருகவேளாற் கொடுக்கப்படுகின்ற, அநுபூதி- பேரின்பம்; மூன்றும் வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்தஅன்மொழித்தொகை. அநு என்பது, பின் உடன் சமமாக தாழ்வாக ஒன்றன்பின்னொன்றாக சமீபமாக அற்பமாக இடையீடின்றி கலப்பாக எனப்பல பொருள்களிலும்வழங்கும் வடமொழியிடைச்சொல். இது வடமொழி வினைப்பகுதியாகிய தாதுக்களுடன் கூடி வரும்போது உபசர்க்கமெனப்பெயர்பெறும். இங்கே ஆதலென்னும்பொருளையுடைய பூ என்னுந்தாதுவினுடன்கூடி இடையீடின்றி எனப்பொருள்பட்டுநின்றது. இடையீடு காலத்தானும்இடத்தானும் வருதல்பற்றி இரண்டாம். இது காலத்தான்வருமிடையீட்டையே மறுத்துநின்றது. தி-பெயர்விகுதி. ஆகவே காலத்தானிடையீடின்றி (தொடர்பாக)நுகரப்படும் பேரின்பமென்பது அநுபூதியென்பதன்சொற்பொருளாம்.

வடமொழியில் வேதம்போலவே தமிழ்மொழியிற் கடவுளருள்பெற்ற அடியார்களுடைய தோத்திரப்பாக்கள் அமைந்திருக்கின்றன. வேதமந்திரங்களின்பொருளையறிவதனால் வேதியர்க்கு மகத்துவமும் அருட்பேறுமுண்டாவதுபோலவே தமிழ்மக்களுக்கு அருட்பாக்களின்பொருளையறிதலால் மகத்துவமும் அருட்பேறுமுண்டாம்.

இந்நூலினுள்ளகவிகளின்பொருளோ, கல்வியறிவின்மிக்கார் சிலரன்றி மற்றையோர் தெளிவாயுணர்ந்துகொள்ளுதற்கரிதாயிருக்கின்றது. ஆதலின் இந்நூற்குச் செந்தமிழ்நடையில் ஒருரையியற்றியச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினோம்.

இவ்வுரை வடசொற்களுக்குச்சுத்தமான பொருள்விளக்கம் இன்றியமையாதகருத்துரை இலக்கணக்குறிப்பு முதலியவைகளையும் அடக்கியிருக்கின்றது.

ஆதலின் சமயபத்தியுடையோரெவரும் இப்புத்தகத்தை வாங்கி வாசிக்கவேண்டியது அவசியம்.

ச. சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகள்.

அருணகிரிநாதர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

இவ்வடியார், ஏறக்குறைய ஐஞ்ஞூறுவருடங்களின்முன், திருவண்ணாமலையிலுள்ள சிவாலயத்தில் ஆடல் பாடல் முதலாகிய தொண்டுகளைச்செய்துவந்த முத்தம்மையென்னுங் கணிகையின்வயிற்றிற் கருப்பமாகிப் பிறந்தார். அக்கணிகை தெய்வபக்தியிற்சிறந்தவளாதலால் தான் தொண்டுசெய்துவருங் கடவுளுக்குரிய அருணகிரிநாதரென்னுந் திருநாமத்தையே தன்புதல்வருக்குவைத்து வளர்த்துவந்தாள்.

ஒருநாள் அக்கணிகையின்கனவிற்குமரவேள்தோற்றி "உன் புதல்வன் எமது அடியவனாவான். அவனால் உனக்கும் உலகத்தாருக்கும் அளவிறந்த நன்மைகளுண்டாம்" என்று அருள்செய்து மறைந்தார். அதனாலும் அந்தக்கனவிற்கிசைந்தவாறே அவருடைய மேனி அற்புதமான தோற்றத்தினையுடையதாய்க் காணப்பட்டதனாலும் 'இப்புதல்வன் என்வயிற்றிலவதரித்ததற்கு என்னதவஞ்செய்தேனோ' என்று அதிசயமும் ஆனந்தமும் மிகுந்தவளாய் அன்புடன்வளர்த்து ஐந்தாம்வயதில் வித்தியாரம்பஞ்செய்வித்தாள்.

அப்புத்திரர் தமதுதாயினாலும் உபாத்தியாயராலும் எவ்வளவாய் ஏவப்பட்டபோதும் கல்விகற்றலிற் சிறிதாயினும் மனத்தைச்செலுத்தாதவராய்,வீதிகடோறும் உலாவுதலிலும் விளையாடுதலிலுங் காலத்தைப்போக்கிவந்தார். அவருக்கு ஏழாம்வயது நிகழும்போது தாயாகிய முத்தம்மை விண்ணுலகடைந்தாள். அடையும்போது தன்மகளிடத்தில் குமரவேள் தனக்குச் சொப்பனத்தில்அருள் செய்தமையைக்கூறி, விரும்பியபொருளைகொடுத்து ஒருகுறையும் வராமல் அவரைக்காப்பாற்றும்படி கட்டளையிட்டாள். அவளுந் தாயுடையகட்டளைப்படியே தனதுதம்பியை ஆதரித்துவந்தாள். அருணகிரியார் தமது பாலியப்பருவமுழுவதையும் விளையாட்டிலேயே கழித்தார்.

பதினாறுவயதானபின் மங்கையர்போகத்திலாசைகொண்டு தமக்கையிடத்திற் பொருளைவாங்கி அவ்வூரிலுள்ள கணிகையருக்கிறைத்து அவருடன்கூடிச் சிற்றின்பத்தை யனுபவித்துவந்தார். அவர் தினந்தோறுங் கணிகையரைக் காமித்துத்திரிந்ததனால் நோ

ராளியாகி உலகத்தாரால் நிந்திக்கப்பட்டார். தமக்கையிடத்திருந்த பொருளுஞ்செலவாயிற்று. பின்னும் அவர் கணிகையர்போகத்தை வெறுக்காதவராயும் உலகநிந்தையைச் செவிப்படுத்தாதவராயும் தமக்கையிடத்துப் பொருளைக்கேட்டுவர, அவளும் பிறரிடத்திற் கடன்பட்டுக்கொடுத்துவந்தாள். அதனால் அவளுடைய ஆபரணங்களும் வீடும் விலைப்பட்டன. இடைவிடாது காமவின்பத்தையனுபவித்தலினால் அவருக்குக் குட்டநோயுந்தோன்றியது. வயதும் இருபத்துநான்காயிற்று.

அவர் பின்னும் தமக்கையிடம் பொருளை யாசித்துநிற்க அப்பெண்மணி ஒருவாற்றானும் பொருள்கொடுத்தற்கியலாதவளாய்த் தன் தாய்சொல்லியகட்டளை தவறுகின்றதேயென்று வருந்திப் பின்னொருவாறு தேறி "தம்பி! நான் பொருள்தருதற்கு இயலாதவளானேன். நீரும் நானும் ஒருவயிற்றிற்பிறந்தாலும் இருவர்பிதாவும்வேறாவார். உம்முடையகாமத்தையொழிக்க இயலாவிடின் என்னையே சமர்ப்பிக்கலாகும். வேறு நான்செய்யத்தக்கதொன்றுமில்லை" என்றனள்.

அதுகேட்டவுடன் அருணகிரிநாதருக்குக் கணிகையர்பாற்கொண்டகாமம் அடியோடு தொலைந்தது. தாம் தமக்கையின் பொருளை வீணேசெலவுசெய்து அவருக்குத் தீராதமிடியையும் தமக்கு நீங்காத நிந்தையையுமீட்டிக்கொண்டதையும் காதாற் கேட்கத்தகாத வசனத்தைத் தமக்கைசொல்லக்கேட்டமையையும்நினைந்து பெருந்துக்கமடைந்து தம்முயிரைத் தெய்வத்திற்குப் பலியிடுதலே தாஞ்செய்தகுற்றத்திற்குத் தீர்வென்றுநிச்சயித்துப்போய் அவ்வூர்க்கோயிலிலுள்ள ஓர் கோபுரத்தின்மேலேறிக் குதித்தார்.

அப்போது குமரவேள் ஒரு சந்நியாசிபோலத்தோற்றி அவரை நிலத்தில்விழாவண்ணமேந்திக் காத்துத் திருவடித்தீட்சைசெய்து சடட்சரமந்திரத்தையுபதேசித்துச் செபமாலையையுங்கொடுத்து மறைந்தருளினார். அதன்மேல் அருணகிரியார் குமரவேளின் திருவடிகளில் மனத்தைப்பதித்து வேறொன்றிலும் பற்றில்லாதவராய் அவராலுபதேசிக்கப்பெற்ற சடட்சரமந்திரத்தைச் செபித்துக்கொண்டு அவ்வாலயத்திற்றானேயிருந்தார். அவரது தமக்கை மறுநாட்காலையில் அவருடையவரவைக் காணாமையினால் மனம்பதைத்துக் கணிகையர்வீடுதோறுஞ்சென்று தேடிப் பின் திருக்கோயிலிலிருக்கின்றாரென்று கேள்விப்பட்டு அங்கேபோய்ச் செபஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அவர்முன்னிலையில் நின்று "நான் அறியாமையினாற்சொல்லியவாசகங்களுக்காக என்மேற்கோபமுற்று இவ்வேடத்தைத் தரிக்கலாமா? யான்செய்தகுற்றத்தைப்பொறுத்து வீடுவந்துசேருக" என்று வேண்டினள். அவர் "என் தாயே! உன்சொல்லாற்றான் துன்மார்க்கத்தினீங்கி உய்யும்வழியைப்பெற்றேன். ஆத

பின் எனக்குக்கிடைக்கும் நற்கதி உனக்குங்கிடைக்கும். நீ என்னை நினைத்துக் கவலைப்படவேண்டாம்" என்றுகூறிப் பின்னுஞ் செபத்திலிருந்தார். உடனே அப்பெண்மணி நிகழ்ந்தசம்பவங்களை ஆராய்ந்தறிந்து தன்தாய்சொல்லியகனவு மெய்யாயிற்றென்று நினைத்து மகிழ்ந்து கடவுளைத்தோத்திரஞ்செய்து மீண்டாள்.

அருணகிரியாரைப்பிடித்திருந்த குட்டநோயும் அவருடைய செபபலத்தினாற் சிலநாட்களின்பின் நீங்கியது. தமக்கை இடையிடைவந்து அவரையுபசரித்து வேண்டியதொண்டுகளைச் செய்துபோனாள். பின்னுஞ் சிலநாட்கள்செல்ல அப்பெண்மணியும் தேகவியோகமாயினள். அருணகிரியார் அவளுக்குச்செய்யவேண்டிய கடன்களை முடித்து உலகப்பற்றை முற்றத்துறந்தாராய்க் குமரவேளைச் சுயரூபத்தோடு காட்சிதரும்படி பிரார்த்தித்துவந்தார்.

குமரவேள் ஒருநாள் மயில்வாகனத்திலிவர்ந்து அருணகிரியார்முன்னிலையிற் பிரசன்னராகித் தம்மைப்பாடும்படி கட்டளைசெய்து "முத்தைத்தருபத்தித்திருநகை" என அடியுமெடுத்துக்கொடுத்துக் கவிபாடுதற்கேற்ற அறிவுத்திறமையையும் அவர்க்குண்டாகும்படியருள்செய்து மறைந்தார்.

அருணகிரிநாதர் அன்றுமுதற் குமரவேள்மேல் திருப்புகழ் பாடிவந்தார். அவருடைய வாயினின்றுபிறக்குந் திருப்புகழைக்கேட்டமாத்திரத்திற் பலர் அவரைவணங்கி உபசரித்துவந்தார்கள். முன்னே அவருடைய துன்மார்க்கநிலையைக்கண்டு நிந்தித்தவர்களெல்லாரும் அவரது மகத்துவத்தையுணர்ந்து சீடராயினர். பல நோயாளர் அவருடையஅருளாற் சுகமடைந்தார்கள். அவரது அற்புதச்செயல்களை அவ்வூரரசனாயிருந்த பிரௌடதேவராயனுங்கேள்வியுற்றுச்சமயம்வாய்த்தபோதெல்லாம் அவரைத்தரிசித்து அவர்பாடுந் திருப்புகழைக்கேட்டுவந்தான்.

பின்னொருநாள் அருணகிரிநாதர் குமரவேள்தரிசனந்தரும்படி திருப்புகழ்பாடி அவரிடம் பிரணவப்பொருளைக்கேட்டுத் தெளிந்து தலயாத்திரைசெய்யத்தொடங்கிப் பழனிமுதலாகிய சுப்பிரமணியத்தலங்களெங்கும்போய்த் திருப்புகழ்பாடி வந்தார். இலங்கையிலும் கதிர்காமம் திருக்கோணமலை என்னும் இரண்டுதலங்கள் அவரால் திருப்புகழ்ப்பாமாலைசூட்டப்பெற்றன. தலயாத்திரைசெய்யுங்காலங்களிற்காட்டிய பல அற்புதங்களினாலும் திருப்புகழ்ப்பாக்களின் தாளம் சொற்சுவை பொருட்சுவை முதலியவற்றின் சிறப்பினாலும் தமிழ்த்தேசமுழுவதிலும் அவருக்குப் பெருங்கீர்த்தியும் சன்மானமும் உண்டாயின. இப்படியே யாத்திரையைமுடித்துப் பின்னுந் திருவண்ணாமலையில்வந்து தங்கியிருந்தார்.

அந்நாட்களில், திருமுனைப்பாடிநாட்டைச்சேர்ந்த சனியூரிற்பிறந்தவரும் வடமொழிதமிழ்மொழியென்னுமிரண்டிலும் பெரும்புலமைவாய்ந்தவரும் பாரதமென்னுங்காப்பியத்தைத் தமிழிற் பாடியவரும் வரபதியாட்கொண்டானுடைய சம்ஸ்தானவித்துவானுமாகிய வில்லிபுத்தூராழ்வார் பலவூர்களிலும்போய் ஆங்காங்குள்ள புலவர்களுடன் வாதுசெய்து அவர்களைத் தோல்வியுறச்செய்து தாம்வைத்திருந்த துறட்டுக்கோலினால் அவர்களுடைய காதையிழுத்துப்பிடித்து அரிந்துவந்தார். அந்த வில்லிபுத்தூரார் திருவண்ணாமலைக்குவந்தபோது அருணகிரியார்பாடிய திருப்புகழிலும் பலபிழைகளையெடுத்துக்கூறி அவரைவாதுக்கழைத்தார். வாதசபையில், ஒருவர்பாடுஞ் செய்யுளுக்கு மற்றவர் பொருள்சொல்லவேண்டியதென்றும் பொருள்சொல்லாதோர் தோற்றவராவாரென்றும் நிச்சயித்தனர். அப்போது அருணகிரியார் குமரவேள்மேல் கந்தரந்தாதியென்னுந் தோத்திரநூலைப் பாடத்தொடங்கினார். வில்லிபுத்தூரார் ஐம்பத்துமூன்றாஞ்செய்யுள் முடியும்வரை பொருள்கூறிவந்தார். அருணகிரியார் *அடுத்தசெய்யுளைத் தகரமெய்யொன்றேயன்றி வேறொருமெய்யும்விரவாது பாடினார். வில்லிபுத்தூரார் பொருள்தோன்றாது மயங்கி, "இக்கவி பொருளமைதியின்றி வாய்போனவாறே பாடப்பட்டது. நீர் இதற்குப் பொருள்சொல்லின் நான் தோற்றவனாவேன்" என்றார். உடனே அருணகிரியார் பொருள்கூற

---

*அச்செய்யுள் வருமாறு:—

திதத்தத்தத் தித்தக் திதிதாதை தாததுத் தித்தத்திதா
திதத்தத்தத் தித்ததி தித்தித்த தேதுத் துதித்திதத்தா
திதத்தத்தத் தித்தத்தை தாததி தேதுதை தாததத்து
திதத்தத்தத் தித்தித்தி தீதீ திதிதுதி தீதொத்ததே.

இதன்பொருள்: திதத் தத்தத் தித்த—திதத்தத்தத்தித்த என்னுந் தாளஅளவை, திதி—(திருநடனத்தால்) காக்கின்ற, தாதை—பரமசிவனும், தாத—பிரமனும், துத்தி தத்தி தா—படத்தையுடைய பாம்பின்இடத்தையும், தித தத்து அத்தி—நிலைபெற்றதுந் ததும்புகின்றதுமாகிய பாற்கடலையும் (பாயலாகக்கொண்ட), ததி தித்தித்ததே து—தித்திப்பானதயிரையுண்ட திருமாலும், துதித்து—துதிசெய்து (வணங்குகின்ற) [துதித்த என்பது ஈற்றுயிர்தொக்குநின்றதெனக்கொண்டு துதிசெய்கின்ற எனப் பொருள்கூறினுமாம்], இதத்து ஆதி—இன்பரூபியான முதல்வரே, தத்தத்து அத்தி தத்தை தாத—தந்தங்களையுடைய ஐராவதயானையால்வளர்க்கப்பெற்ற கிளிபோல்வாளுக்குத்(தெய்வயானைக்குத்)தொண்டரே, தீதே துதை—தீமையேசெறியப்பெற்ற, தாது—எழ்வகைத் தாதுக்களையுடைய, அதத்து உதி—மரணத்திற்சென்றேபிறந்த, தத்து அத்து—தத்துகளமைந்த, அத்தி தித்தி—எலும்புக்கூடாகிய இவ்வுடல், தீ தீ திதி—நெருப்பினாலெரியப்பெறும்நிலையில், துதி தீ—உம்மைத்துதிக்கும் புத்தியானது, தொத்தது—(உமக்கு) அடிமையாகக்கடவது.

வில்லிபுத்தூரார் வெட்கமுற்றுத் தாம்வைத்திருந்த துறட்டுக்கோலை அவர்முன் எறிந்தனர். அருணகிரியார் புலவர்களை அவமதிசெய்யாது சன்மானித்தொழுகும்படி அவர்க்குக் கற்பித்து, மிகுதிச்செய்யுளையும் பாடிமுடித்தார்.

சிலகாலங்களின்பின் சம்பந்தாண்டானென்னும்பெயருள்ள சமணனொருவன் கல்வித்திறமையும் மந்திரசித்தியுமுடையவனுய்க் கீர்த்திபெற்றுவந்தான். அவன் அருணகிரியார்மேலழுக்காறுகொண்டு அவரைநிந்தித்துவந்தான். நிந்தித்தபோதும் சனங்கள் அவர்மேல்வைத்த மதிப்பும் நம்பிக்கையும் குறைந்தில. பின் அவ்வூரரசனோடு நண்புபூண்டு, ஒருநாள் அவனிடம்போய் "நான் தேவியை உமக்குநேரே காண்பிப்பேன். அருணகிரி தனது வழிபடுகடவுளாகிய குமரவேளை அவ்வாறே உமக்குக்காண்பிக்கவேண்டும். காண்பிக்காதவரெவரோ அவரை இவ்வூரினின்று துரத்துக" என்றுகூறினன். அரசனும் அதற்கிசைந்து அருணகிரியாருக்கறிவித்துத் தினத்தை நியமித்தான். குறித்ததினத்திற் குறிக்கப்பட்டஇடத்தில் மூவரும் வந்துசேர்ந்தனர்; சம்பந்தாண்டான் தேவியை வழிபட்டு அரசனுக்குக்காட்சிகொடுக்கும்படிவேண்டத் தேவி மறுத்துச்சென்றனள். ஆயினும் அந்தச்சமணனுடைய கேள்விப்படி தனது புதல்வராகிய குமரவேளை மடியிலிருத்திக்கொண்டாள். அருணகிரியார் தம்பத்தின்மேற் குமரவேள் காட்சிகொடுப்பாரென்று அரசனுக்குக்கூறித் திருப்புகழ்பாடினர். பாடியும் குமரவேள் வெளிப்படவில்லை. பின் அருணகிரியார் பகைவன்செய்த சூழ்ச்சியை ஞானத்தாலறிந்து குமரவேளைப் பலமுறையிரந்துபாடி மயிலையுந் துதித்தனர். மயில் அருணகிரியாருக்குப்பரிந்து தேவிமுன்சென்று தோகைகளைப்பரப்பி அழகுற ஆடிற்று. தேவி மயிலினடனில் தமதுமனத்தைச்செலுத்திக்கொண்டிருந்தாள். முருகவேள் அச்சமயத்தில் மடிவிட்டிறங்கி மயிலிவர்ந்து தம்பத்தின்மேல் தோற்ற, அருணகிரியார் அரசனுக்குக்காட்டினர். அரசனும் தனக்குக் கடவுளைக் காணும்பாக்கியங் கிடைத்ததேயென்று ஆனந்தித்துத் தரிசித்துத்துதித்தான். [குமரவேள் தூணின்மேல்வெளிப்பட்டு அநுக்கிரகித்தஉருவம் இப்போதும் கம்பத்திளையனுரென்னும் பெயருடன் வழங்குகின்றது.]

அதன்மேல் அரசன் சம்பந்தாண்டானை ஊரினின்றகற்றினனாயினும் அவனுடையசூழ்ச்சியினுற் சிலநாளின்பின் அவனுக்கு நண்பனுகி அவனுடைய தூண்டுகையினுல் தேவலோகத்திலுள்ள பாரிசாதமலரைக்கொணர்ந்துதரும்படி அருணகிரியாரை வேண்டினன். அருணகிரியாரும் சம்பந்தாண்டானுடைய சூழ்ச்சியிதுவென்றறியாதவராய் அதற்குடன்பட்டுத் தமதுசரீரத்தைக் கோயிற் கோபுரத்தின்மேலுள்ள ஓரிடத்திற் சேமித்துவைத்துக் கிளியுரு

வாகித் தேவலோகஞ்சென்று இந்திரனுடைய அநுமதிபெற்றுப் பாரிசாதமலரைத் தமது கிளியுருவத்தின் மூக்கினாற்கொய்துகொண்டு மீண்டுவந்தார்.

இதற்கிடையிற் சம்பந்தாண்டான் இவருடையசரீரம் கோபுரத்தில் மறைக்கப்பட்டிருப்பதையறிந்து, அருணகிரி பாரிசாதமலர்கொண்டுவர இயலாமையினால் உயிரைவிட்டானென்று வெளிப்படுத்தி, அவ்வுடலைத் தகனஞ்செய்வித்தான்.

மீண்டுவந்த அருணகிரியார் தமதுசரீரந் தகிக்கப்பட்டதை யறிந்து குமரவேளின்செயலேயென்றுநினைத்துக் கிளியுருவத்தோடு அக்கோபுரத்திற்றங்கியிருந்தார். அவர்கொண்டுவந்த பாரிசாதமலரின் மணம் அவ்வூர்முழுதும் பரவியது. அரசன் அருணகிரிநாதர்கொணர்ந்த மலரின்மணமே யிதுவென்றுதுணிந்து அவருடைய உடலைத் தகனஞ்செய்வித்ததற்காகத் துக்கமுற்று அவர்முன்னிலையில் வந்து புலம்பிக்கொண்டுநின்றான். அருணகிரியார் “அரசனே! நீ கவலைப்படவேண்டாம். என்னுடைய மானுடயாக்கையினின்று இது நமக்குச் சுகத்தைத்தருகின்றது. இவ்வடிவத்தோடு யான் கடவுளைப்பாடுவேன்” என்றுகூறி அரசனைத்தேற்றியனுப்பினார்.

பின் அருணகிரிநாதர் கிளியுருவத்துடன் பலகாலமிருந்து பலதோத்திரங்களைப்பாடிக் குமரவேளுடைய பேரானந்தசுகவாழ்வைப்பெற்றார்.

கிளியுருவத்தோடிருந்தே இந்தக் கந்தரநுபூதியையும்பாடினாரென்பர் சிலர். திருவகுப்பு கந்தரலங்காரம் முதலியவைகளும் இவராற் பாடப்பட்டனவாயிருக்கின்றன.

இவரைச் சிலர் பட்டினத்தடிகளின்புதல்வரென்று எழுதியிருக்கின்றார்கள். பழைய அரசர்களதும் வித்துவான்களதும் சீவியகாலத்தை நுட்பமாய் ஆராய்கின்ற சரித்திரகாரர்சிலர் பட்டினத்தடிகள்காலத்திலிருந்து அருணகிரியார்காலம் ஏறக்குறைய நானூறுவருடங்களுக்குப் பிந்தியிருக்கலாமென்று அநுமானிக்கின்றார்கள்; ஆதலின் இவரைப் பட்டினத்தடிகளின்புதல்வரெனக் கூறுவது பொருத்தமற்றதாயிருக்கிறது.

உ

சிவமயம்.

கந்தரநுபூதி உரை.

காப்பு.

நெஞ்சக் கனகல் லுநெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமா லைசிறந் திடவே
பஞ்சக் கரவா னைபதம் பணிவாம்.

இதன்பொருள்: நெஞ்ச கன கல்லு நெகிழ்ந்து உருக—(தம்மைத்தியானிப்பவர்களுடைய)மனமாகிய உரத்தகல்லானது இளகி உருகாநிற்க, தஞ்சத்து அருள்—பற்றுக்கோடாய் அருள்செய்கின்ற, சண்முகனுக்கு—முருகக்கடவுளைக்குறித்து, இயல் சேர் செம் சொல் புனை மாலை—இயல்புபொருந்திய செவ்விய சொற்களினாற்றொடுக்கப்பெறும் மாலையாகிய இந்நூல், சிறந்திட—இனிதுநிறைவேறும்படி, பஞ்ச கர ஆனை—ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய, பதம்—திருவடிகளை, பணிவாம்—வணங்குவோம்.

நெஞ்சமென்பதில் அம்மும் கல்லு என்பதில் உவ்வும் சாரியைகள். உருக அருள் சண்முகனுக்கு புனை மாலை என இயையும். கன-உரிச்சொல். நெகிழ்தல்-மிருதுத்தன்மையைப்பெறுதல். அன்பில்லாமைதோன்ற மனத்தைக் கனகல் என்றார். நெஞ்சம் ஆகுபெயர். சண்முகன்-ஆறுமுகங்களையுடையான். சொற்களுக்கு இயல்பு-பெயர் வினை இடை உரி முதலிய தன்மைகள். செம்மை-சந்தம் பொருளமைதி முதலியவற்றின் சிறப்பு. செஞ்சொற்புனைமாலை பஞ்சக்கரவானை என்பன விசேடணத்தால் விசேடியப்பொருளைச் சுட்டி நின்றன.

நூல்.

ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகனைச் செருவிற்
சாடுந் தனியா னைசகோ தரனே.

இ—ள்: தேடும் கயமா முகனை—தேடிவந்தெதிர்த்த கயமுகாசுரனை, செருவில்—போர்செய்யும்பொழுது, சாடும்—அழித்த, தனி யானை—ஒப்பற்ற விநாயகக்கடவுளுடைய, சகோதரனே—தம்பியே, ஆடும் பரி வேல் அணி சேவல் என—(கார்காலத்தில் தோகையைவிரித்து) ஆடுகின்றமயில்வாகனமென்றும் வேற்படையென்றும் அழகிய சேவற்கொடியென்றும், பா

மெம் பணியே—(உமது உபகரணங்களைத்) துதிக்கின்ற தொண்டையே,பணி ஆ—(தினந்தோறுஞ் சிறியேன்செய்யுந்) தொழிலாக, அருள்வாய்—அருள் செய்வீர்.

முந்திய ஏ—பிரிநிலை. ஆக என்பதன் ஈறு தொக்கது. சாடும் சகோதரன் என இயைத்து, கயமாமுகன் என்பதற்குத் தாரகாசுரனெனப்பொருள் கூறினுமாம். (௬)

உல்லா சநிரா குலயோ கவிதச்
சல்லா பவிநோ தனுநீ யலையோ
எல்லா மறவென் னையிழந் தநலஞ்
சொல்லாய் முருகா சுரபூ பதியே.

இ—ள்: உல்லாச—ஆனந்தத்தைத்தருவதும், நிர் ஆகுல—துன்பத்தை யொழிப்பதுமாகிய, யோகவித—யோகவகைகளினாலே, சல்லாப—அடியார்கள் அளவளாவுதலை, விநோதனும்— பொழுதுபோக்காகவுடையவரும், நீ அலையோ—நீரல்லீரோ (ஆதலால்), முருகா—முருகக்கடவுளே, சுர் பூபதியே—தேவசேனாபதியே, எல்லாம் அற—(மாயையின் வலியால் என்னுடையனவென்று எண்ணியிருக்கும்) எல்லாப்பொருளும் என்னுடையனவாகாதொழிய, என்னை இழந்த நலம்—சீவான்மாவாந்தன்மையை நீங்கிப் பரமான்மாவாந்தன்மையை யடையுஞ்சிறப்பை, சொல்லாய்—உபதேசிப்பீர்.

உம்மை எச்சம். யோகாங்கங்கள் எட்டாதலின் யோகவிதம் என்றார்; அவை, இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதிஎன்பனவாம். முந்திய இரண்டையுந்தவிர்த்து ஆறாகக்கூறுவாருமுளர். இழந்த-காலவழுவமைதி. எல்லாமறுதல் என்னையிழத்தல் முதலியவற்றின் விரிவைச் சங்கராசாரியசுவாமிகளருளிச்செய்த நிர்வாணதசகம் நிர்வாணஷட்கம் ஆன்மபஞ்சகமுதலிய தோத்திரங்களாலறிக. (உ)

வானோ புனல்பார் கனன்மா ருதமோ
ஞானோ தயமோ நவினான் மறையோ
யானோ மனமோ வெனையாண் டவிடந்
தானோ பொருளா வதுசண் முகனே.

இ—ள்: சண்முகனே—ஆறுமுகக்கடவுளே, வானோ—ஆகாயமோ, புனலோ—நீரோ, கனலோ—நெருப்போ, மாருதமோ—காற்றோ, ஞான உதயமோ—ஞானத்தினுடைய தோற்றமோ, நவில் நால் மறையோ—ஓதப்படுகின்ற நான்கு வேதங்களோ, யானோ—ஆன்மாவோ, மனமோ—(அந்தக்கரணங்களுளொன்றாகிய)மனமோ, எனை ஆண்ட இடம் தானோ—(குருவடிவத்துடன்வந்து) என்னை அடிமைக்கொண்ட இடமேயோ, பொருள் ஆவது—உண்மைப்பொருளாகச் சொல்லத்தக்கது.

அகண்டாகாரமாய் நிற்றலின் இறைவனிலக்கணத்தை வரையறுத்தல் இயலாதென்பதாம்.

ழு எதிர்மறை; புனல் முதலியவற்றிற்கு மியைக்கப்பட்டது. எழு தாக்கேள்வியாதலின் 'நவிஞன்மறை' என்றார். மறையென்பது பொருளான் மறைந்திருப்பதெனப் பொருள்படும். சிலர் நான்குவருணத்துப் பெண்களுக்கும் சூத்திரருக்கும் மறைக்கப்படுவதெனவும் பொருள்கூறுகின்றார்கள். வேதம் ரஜஸ்வலை பதிதர் முதலாயினோர்க்கே மறைக்கற்பாலது. நான்காம்வருணத்தார் ஓதன்முதலியவற்றிற்கதிகாரமில்லாதவரேயன்றி அந்தணராதியோரோதுந்தொனியைச் செவிப்படுத்தற்குத்தானும் விலக்கானவரல்லர். சிலநூல்களில் கேட்டுநிற்பாராய சூத்திரர்க்குத் தண்டனைவிதித்ததும் பிறவும் அவர்கேட்டுநிற்றலின் அநுவசியகத்தையும் அதனால் ஓதுவார்க்கு ஓதுந்தொழிலிற் சிந்தைசெல்லாமை முதலிய பங்கமுண்டாதலையுங் குறித்தேயாம். அந்தணர்முதலிய மூவருணத்துப்பெண்கள் வேதமந்திரங்களினாலே விவாக முதலிய கிரியைகளிற் சம்ஸ்கரிக்கப்படுவதும், வேதமந்திரத்தால் தீவேட்டல் முதலிய கிரியைகளைக் கணவர்செய்யும்போது உடனிருக்கவேண்டுவதும், அப்பெண்கள் இறந்தகாலத்திலும் வேதமந்திரங்களாலே கிரியைசெய்யப்படுதலும், விதியும் வழக்குமாயிருத்தலின், அவர்களும்வேதத்திற்கு விலக்கானவரல்லர். அட்டிற்றொழில் நூல்நூற்றல் முதலியன ஆடவனுக்கு விதிக்கப்படாமையும் கல்வித்தொழில் பெண்கட்கு விதிக்கப்படாமையும் ஒத்தனவாம். அவர்கள் விதிக்கப்படாத தொழிலைச்செய்யவேண்டியதாய்வந்த ஆபத்துக்காலத்தில் நியதியன்று. எனையாண்ட இடமென்றது திருவண்ணாமலையிற் கோபுரத்தினின்று குதித்தபோது குமரவேள் ஏந்திக்காத்து அடிமைக்கொண்ட இடத்தைச் சுட்டியது. (ரு)

வளைபட் டகைமா தொடுமக் களெனுந்
தளைபட் டழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளைபட் டெழுசூ ருரமுங் கிரியுந்
தொளைபட் டுருவத் தொடுவே லவனே.

இ—ள்: கிளை பட்டு எழு சூர் உரமும்—மிகுந்த சுற்றத்தையுடையவனும் கிளர்ந்த சூரபன்மனது மார்பும், கிரியும்—கிரவுஞ்சமலையும், தொளைபட்டு உருவ—துளைக்கப்பட்டு ஊடுருவும்படி, தொடு—ஏவிய, வேலவனே—வேற்படையையுடைய கடவுளே, வளை பட்ட கை மாதொடு—வளையலையணிந்த கைகளையுடைய மனைவியும், மக்கள் எனும்—மக்களும் என்று சொல்லுகின்ற, தளை பட்டு—பந்தத்தில் அகப்பட்டு, அழிய தகுமோ தகுமோ—நான் கெடத்தகுமோ கெடத்தகுமோ.

தகுமோ தகுமோ-இரக்கத்தில்வந்த அடுக்கு. தொளை-துளை யென்பதன்விகாரம். கிளை-மாவடிவத்தின் கிளைகளெனினுமாம். (சு)

மகமா யைகளைந் திடவல் லபிரான்
முகமா றுமொழிந் துமொழிந் திலனே
அகமா டைமடந் தையரென் றயருஞ்
சகமா யையுணின் றுதயங் குவதே.

இ—ள்: மகா மாயை களைந்திட வல்ல பிரான்—பெரிதாகிய அஞ்ஞானத்தைநீக்கவல்ல கடவுளாகியமுருகவேளினது, முகம் ஆறும்-ஆறுதிருமுகங்களும், மொழிந்தும்—உண்மைநிலையை வெளிப்படுத்திய பின்னும், அகம் ஆடை மடந்தையர் என்று அயரும்—வீடு உடை பெண்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு அவற்றைத் தேடியுழலுகின்ற, சக மாயையுள்—பிரபஞ்சமென்னும் மாயையிலே, நின்று—மனத்தைச்செலுத்தி, தயங்குவது—வருந்துதலை, ஒழிந்திலனே—யான் தவிர்த்திலேனே, (என்புத்தி சென்றவாறென்னை னத்தன்னையிழித்துக் கூறியவாறு).

மொழிந்துமென்பதில்உம்மை சிறப்பு. ஏ-முன்னையது இழிவு; பின்னையது ஈற்றசை. மகமாயை-குறுக்கல் விகாரம். கடவுளிடத்தேஅன்புசெலுத்தாதுபிரபஞ்சத்தைப் பற்றிநிற்றலே ஈண்டு மாயையெனப்பட்டது. அது பெருமுயற்சிசெய்தபோதும் ஒழியாதுபற்றிநிற்றலின் 'மகமாயை'என்றார்.()

திணியா னமனோ சிலைமீ துனதாள்
அணியா ரரவிந் தமரும் புமதோ
பணியா வெனவள் ளிபதம் பணியுந்
தணியா வதிமோ கதயா பரனே.

இ—ள்: பணி யா என—(யாம் உமக்குச் செய்யவேண்டிய) வேலையென்றுவினவி, வள்ளி பதம் பணியும்—வள்ளிநாயகியின் பாதங்களைப் பணிந்த, தணியா அதி மோக—குறையாத பெருமோகத்தையுடைய, தயாபரனே—கடவுளே, திணி ஆன மனோ சிலை மீது—திண்மையிருந்த என்மனமாகிய கல்லின்மேல், உன தாள் அணி ஆர் அரவிந்தம்—உமதுபாதங்களாகிய அழகுநிறைந்த தாமரைமலர்கள், அரும்பும் அதோ—தோன்றப்பெறுமோ. [சிறியேன் பத்தியில்லாதேனுயினும் அருள்செய்து காப்பீர் என்பதாம்].

மனோசிலை-வடசொன்முடிபு. அது சாரியை. ஓ-எதிர்மறை. தயாபரன்-கருணைசெய்தலையே தொழிலாகவுடையான். (சு)

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திடுவாய் வடிவே லிறைதா ணினைவாய்
சுடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே.

இ—ள்: கெடுவாய் மனனே—கெடுதற்குமுயலுகின்ற என்மனமே, கதி கேள்—உய்யும்வழியைச் சொல்வேன் கேட்பாயாக, கரவாது இடுவாய்—(இரப்பவர்களுக்குக்கொடுக்கத்தக்கனவற்றை) இல்லையென்றொளித்து வையாமற் கொடுப்பாய், வடி வேல் இறை தாள் நினைவாய்—கூர்மையான வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளின் திருவடிகளைத் தியானிப்பாய், நெடு வேதனை தூள்பட சுடுவாய்—நெடுங்காலமாகத் தொடர்ந்துவருகிறபிறவித்துன்பத்தைக் கெடும்படி அழிப்பாய், வினை யாவையும் விடுவாய் விடுவாய்—தீவினையெல்லாவற்றையும் செய்யாது விடுவாய் விடுவாய்.

பின்னைய ஏகாரங்கள்-அசை. படுவாய்-எதிர்காலத்தெரிநிலைவினையா லணையும் பெயரின் விளி; அது வடமொழியிற்போல மனனே என்னும் விளிக்கடையாயிற்று. மனன்-போலி. கருவிலிருக்கும்போதும் பிறக்கும்போதும் பிறந்தபின்னும் பலவகையான துன்பத்தையே தருதலின் பிறவியை வேதனையென்றார். வினையாவையுமென்றது இருவினைகளையுமெனினுமாம். ()

அமரும் பதிகே ளகமா மெனுமிப்
பிமரங் கெடமெய்ப் பொருள்பே சியவா
குமரன் கிரிரா சகுமா ரிமகன்
சமரம் பொருதா னவநா சகனே.

இ—ள்: குமரன்—குமரக்கடவுளும், கிரிராச குமாரி மகன்—இமயமலையரசனது புத்திரியின் புதல்வரும், சமரம் பொரு தானவ நாசகன்—போரைச்செய்த சூரபன்மன்முதலிய அசுரர்களையழித்தவரும் (ஆகிய முருகவேள்), அமரும் பதி—யானிருக்குமூரும், கேள்—சுற்றமும், அகம் எனும்—வீடும் என்று சொல்லப்படுகின்ற, இ பிமரம் கெட—இந்தப்பிராந்தி கெடும்படி, மெய்ப்பொருள் பேசியவா—உண்மைப்பொருளை அடியேனுக்குபதேசித்ததன்மை (புகழத்தக்கது).

ஆம்-அசை. பேசியவாறு என்பதில் ஈற்றுயிர்மெய்தொக்கது. பிரமம் என்பது பிமரமென எழுத்துமாறிற்று. பிரமம்-ஒன்றனியற்கையை மற்றொன்றாயுணர்ந்து அலைதல். நிலையற்றனவும் துன்பத்தைத்தருவனவுமாகிய ஊர் முதலியபொருள்களை நிலையுள்ளனவுஞ் சுகத்தைத்தருவனவுமாக நினைத்தல் ஈண்டுச்சுட்டப்பட்டது. மெய்ப்பொருளென்றது ஞானநிலையை; பிரணவப் பொருளையெனினுமாம். (௪)

மட்டூர் குழன்மங் கையர்மை யல்வலைப்
பட்டூ சல்படும் படரொன் றொழிவேன்
தட்டூ டறவேல் சயிலத் தெறியுந்
நிட்டூ ரநிரா குலநிர்ப் பயனே.

இ—ள்: தட்டு ஊடு அற—இடையே தடையொன்றுமின்றாக, வேல்—வேற்படையை, சயிலத்து எறியும்—கிரவுஞ்சமலையின்மேலெவிய, நிட்டூர—கோபக்குணத்தையுடையவரே, நிராகுல—துன்பமற்றவரே, நிர்ப்பயனே—பயமில்லாதவரே, மட்டு ஊர் குழல் மங்கையர்—வாசனைபொருந்திய கூந்தலையுடைய பெண்கள்மேல்வைத்த, மையல் வலை பட்டு—மோகமாகிய வலையிலகப்பட்டு, ஊசல் படும்—ஊஞ்சலைப்போல அலைகின்ற, படர்—துன்பத்தினின்றும், என்று ஒழிவேன்—எந்நாளில் யான் நீங்குவேன்.

மட்டு-ஆகுபெயர். குழற்குவாசனை, அகிற்புகை மலர்மணம் முதலியவற்றாற்பொருந்தும். மங்கையர் பருவங்குறித்தசொல்லெனினுமாம். இக்குண்டாரை மீனவிடாதுவருத்துதலின் மையலை வலையாக உருவகித்தார். (௫)

கார்மா மிசைகா லன்வரிற் கலபத்
தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
தார்மார் பவலா ரிதலா ரியெனுஞ்
சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே.

இ—ள்: தார் மார்ப—கடப்பமலர்மாலையையணிந்த மார்பினையுடையவரே, வலாரி தலை அரி எனும் சூர் மா— இந்திரனது சுவர்க்கலோகத்தை யழிப்பித்த பகைவனாகிய சூரபன்மனது மாமரவடிவம், மடிய—இருபிளவாய் விழும்படி, தொடு—எவிய, வேலவனே—வேற்படையையுடைய கடவுளே, காலன்—கூற்றுவன், கார் மா மிசை வரின்—எருமைக்கடாவாகனத்திலேறி (என்னுயிரைக்கவரும்படி) வந்தால், கலபத்து ஏர் மா மிசை வந்து—நீர் மயிலாகிய அழகிய வாகனத்திலேறிவந்து, எதிரப்படுவாய்—முற்படுவீர்.

தேகாந்தத்தில் உமது சாயுச்சியப்பேற்றைத் தந்தருள்வீரென்பதாம். கலபத்தேர் மா என்பதில் மா ஆகுபெயர். வல+அரி=வலாரி; வலனென்னு மசுரனுக்குப் பகைவன். (௫௦)

கூகா வெனவென் கிளைகூ டியழப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா
நாகா சலவே லவநா லுகவித்
த்யாகா சுரலோ கசிகா மணியே.

இ—ள்: நாகாசல—தேவகிரியிலெழுந்தருளியவரே, வேலவ—வேற்படையையேந்தியவரே, நாலு கவி த்யாகா—(ஆசு மதுரம் சித்திரம் வித்தாரம் என்னும்) நால்வகைக்கவிகளையும் பாடும்படி அருள்செய்பவரே, சுர லோக சிகாமணியே— தேவலோகத்துக்குத் தலைவரே, என் கிளை—என்னுடைய சுற்றத்தார், கூ கா என—கூ கா என்னுங் குறிப்பொலிகளுண்டாகும்படி, கூடி அழ—சூழ்ந்திருந்து அழ, போகா வகை—இறவாவண்ணம், மெய்ப் பொருள்—உண்மைப்பொருளை, பேசியவா-உபதேசித்தமை (புகழத்தக்கது).

பேசியவாறு என்பதன் ஈற்றுயிர்மெய்தொக்கது. சிகாமணி-உச்சியிலணியப்படும் மணி; ஆகுபெயர். ஞானிகள் ஏகாந்தத்திலிருந்து யோகமார்க்கத்தால் உடலைநீக்கி முத்திபெறுவதன்றி, நோய்வாய்ப்பட்டுச் சேடமீறி யறிவழிந்துகிடந்து இறப்பதில்லையாதலின் 'கூகாவெனவென்கிளைகூடியழப் போகாவகை' என்றார்.

மெய்ப்பொருளென்றதற்கு எட்டாஞ்செய்யுளிலுரைத்தாங்குரைக்க.

செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா விருசொல் லறவென் றலுமே
யம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே.

இ—ள்: செம் மான் மகளை திருடும் திருடன்—செந்நிறத்தையுடைய மானின் புதல்வியாகிய வள்ளிநாயகியை (வேடர்சேரியினின்றும் கள்ளிர

வில்) திருடிச்சென்ற கள்வரும், பெம்மான்—பெருமானும், பிறவான்—பிறப்பில்லாதவரும், இறவான்—இறப்பில்லாதவரும் ஆகிய, முருகன்—முருகவேள், சொல் அற சும்மா இரு என்றலும்—வாய்பேசுதலில்லாமல் மௌனநிலையாயிருப்பாயென்று கட்டளைசெய்தவுடன், பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலன்—பிரபஞ்சப்பொருளொன்றையு மறியாதவனாயினேன், அம்மா—இது பெரிய ஆச்சரியம்!

இறைவனருள்செய்தவுடன் ஐம்புலனுமொடுங்க ஆன்மதரிசனமுண்டாயிற்றென்பது கருத்து.

ஏ-ஈற்றசை. இவ்வாறு பிறசெய்யுட்கள் சிலவற்றின் உரையிலெடுத்துக்கொள்ளப்படாதனவாய் வருவனற்றிற்குமுரைக்க. மால் மகள் எனப்பிரித்துத் திருமாலின் புதல்வியெனக்கூறுவர் சிலர். திருடன்-புகழ்ச்சிக்கண்வந்த இகழ்ச்சி. (கஉ)

முருகன் றனிவேன் முனிநங் குருவென்
றருள்கொண் டறியா ரறியுந் தரமோ
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன் றெனநின் றதுவே.

இ—ள்: உரு அன்று—உருவப்பொருளன்று, அரு அன்று—அருவப்பொருளுமன்று, உளது அன்று—உள்பொருளுமன்று, இலது அன்று—இல்பொருளுமன்று, இருள் அன்று—இருளுமன்று, ஒளி அன்று—ஒளிப்பொருளுமன்று, என—என்றுசொல்லும்படி, நின்றது—நின்றபொருள், முருகன்—முருகவேளும், தனி வேல் முனி—ஒப்பற்ற வேற்படையையேந்திய பெரியவரும், நம் குரு என்று—எங்கள் பரமகுருவுமேயாமென்று, அருள் கொண்டு அறியார்—அவருடையகருணையைப்பெற்றறியாதவர்கள், அறியும் தரமோ—அறியக்கூடியதகுதி உளதாமோ (இல்லையே).

ஒ-எதிர்மறை வழிபாட்டின்பொருட்டு அடியார்களாற் கற்பித்துக்கொள்ளப்படும் வடிவங்கள்கூவுரினியற்கைவடிவமாகாமையின் 'உருவன்று' எனவும், எல்லாந்தாமேயாய் நிற்றலின் 'அருவன்று' எனவும், அநுமானம் காட்சி அளவை என்னும் முத்திறங்களாலும்உண்மையின்மைகளை ஆராய்பிடத்து நிச்சயந்தோன்றுதலரிதாதல்பற்றி 'உளதன்று இலதன்று' எனவும், சூரியன்முதலிய ஒளிப்பொருள்களுக்கும் உள்ளொளியாய்நிற்றலின் 'இருளன்று' எனவும், அவ்வொளியை ஊனக்கண்ணாற் காணுதலியலாமையின் 'ஒளியன்று' எனவும், இவ்வாறே மயங்கிநிற்குநிலையை அவரருளானன்றித் தெளிதலியலாமையின் 'அருள்கொண்டறியாரறியுந்தரமோ' எனவும் கூறினர். (கரு)

கைவாய் கதிர்வேன் முருகன் கழல்பெற்
றுய்வாய் மனனே யொழிவா யொழிவாய்
மெய்வாய் விழிநா சியொடுஞ் செவியா
மைவாய் வழிசெல் லுமவா வினையே.

இ—ள்: மனமே—என்மனமே, கைவாய் கதிர் வேல்—கையின் கண் வாய்த்த ஒளிபொருந்திய வேற்படையையுடைய, முருகன்—முருகக் கடவுளுடைய, கழல்—திருவடிகளை, பெற்று—துணையாகப்பெற்று, உய்வாய்—நீ வாழ்வாய், மெய் வாய் விழி நாசி ஒடும் செவி ஆம்—மெய்யும் வாயும் கண்ணும் மூக்கும் காதும் ஆகிய, ஐ வாய் வழி—ஐந்துபொறிகளின் வழியாக, செல்லும்— சென்றுகொண்டிருத்தலாகிய, அவாவினை—ஆசையைத்தையும், ஒழிவாய் ஒழிவாய்—விடு விடு.

மனத்தைப்பொறிவழிசெல்லாதுதடுத்துக் கடவுட்டியானத்திற் செல்லும்படி வற்புறுத்தியவாறு.

வாய்-வாயில். அடுக்கு-விரைவுகுறித்துநின்றது. ஒடு-எண். உம்-சாரியை. பொறிவழிச்செல்லும் புலன்களைந்தாதலின் ஆசையும் ஐந்தாயிற்று. ()

முருகன் குமரன் குகனென் றுமொழிந்
துருகுஞ் செயறந் துணர்வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவுங்
குருபுங் கவவெண் குணபஞ் சரனே.

இ—ள்: பொரு புங்கவரும் புவியும் பரவும்-அசுரருடன்முற்காலத்திலே போர்செய்ததேவர்களாலும் பூவுலகத்தாராலும் துதிக்கப்பெற்ற, குரு புங்கவ-குருநாதரே, எண் குண பஞ்சரனே—எட்டுவகையானகுணங்களுக்கு முறைவிடமானவரே, முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்து—முருகவேளே குமாரக்கடவுளே குகமூர்த்தியே என்று உமதுதிருநாமங்களையுச்சரித்து, உருகும் செயல்— மனமுருகுகின்ற தொழிலை, தந்து—எனக்குத்தந்து, உணர்வு என்று அருள்வாய்—ஞானநிலையை எக்காலத்தில் அருள்செய்வீர்.

புவி-ஆகுபெயர். பஞ்சரம்-கூடு. சிவபிரானுக்குப் பிரணவப்பொருளை விரித்துக்கூறியதனாலும் அகத்தியருக்கும் பராசரமுனிவரது புத்திரராறுவருக்கும் ஞானோபதேசஞ்செய்தமையாலும் முருகவேளுக்குக் குருநாதனென்னும்பெயர் வழங்கிற்று. முருகன்-எக்காலத்தும் இளமைப்பருவத்தையுடையவன். குமரன்-அக்கருத்தையே யுணர்த்திநின்ற வடசொல். குகன்-அடியாருடைய உள்ளத்திலிருப்பவன். எண்குணங்களாவன தன்வயத்தனாதல் தூயவுடம்பினனாதல் இயற்கையுணர்வினனாதல் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கிநிற்றல். பேரருளுடைமை முடிவிலாற்றலுடைமை முற்றறிவுடைமை வரம்பிலின்பமுடைமை என்பன. (௩௫)

பேரா சையெனும் பிணியிற் பிணிபட்
டோரா வினையே னுழலத் தகுமோ
வீரா முதுசூர் படவே லெறியுஞ்
சூரா சுரலோ கதுரந் தரனே.

இ—ள்: வீரா—வீரரே, முது சூர் பட வேல் எறியும் சூரா—நூற்றெட்டியுகமாகவாழ்ந்த சூரபன்மனிறக்கும்படி வேற்படையைவீசிய சூரரே,

சுர லோக துரந்தரனே—தேவலோகத்தைக்காப்பவரே, ஓரா வினையேன்—உய்த்துணர்வில்லாத பாவியேன், பேராசை எனும் பிணியில் பிணிபட்டு—பேராசையாகிய பந்தத்திலகப்பட்டு, உழலத்தகுமோ—அலையத்தகுமா.

பெருமை ஆசை என்னுஞ்சொற்கள் பேராசையெனச்சந்திபெற்றன. துரந்தரன்-பாரத்தைவகிப்பவன். (கசு)

யாமோ தியகல் வியுமெம் மறிவுந்
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனாற்
பூமேன் மயல்போ யறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமே னடவீர் நடவீ ரினியே.

இ—ள்: யாம் ஓதிய கல்வியும்—நாங்கள்கற்ற கல்வியையும், எம் அறிவும்— கல்விக்கேற்ற எங்களறிவையும், பெற— பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக, வேலவர்—முருகக்கடவுள், தாமே—தாமாகவே, தந்ததனால்—எங்களுக்கு அருளியதனால், பூ மேல் மயல் போய் அற— பிரபஞ்சத்தின்மேல்வைக்கும் ஆசையானது நீங்கிக்கெட, மெய்ப்பு உணர்வீர்—உண்மைநிலையையறியக்கடவீர், இனி—அறிந்தபின், நாமேல் நடவீர் நடவீர்—நாவின்வழியே செல்வீர் செல்வீர் (அவரைப் பாடுவீர்).

கல்விகற்றதற்கும் அறிவுமுதிர்ந்ததற்கும்பயனாகக் கடவுளை வழிபடுவீரென்பதாம். யாம் உணர்வீர் நடவீர் என்பன பத்திமிகுதியாற்பாவிக்கப்பட்ட பன்மைகள். உணர்வீர் நடவீர் என்னும் ஏவல்வினைமுற்றுக்கள் தம்மையே முன்னிலையாக்கிக் கூறப்பட்டன. யாம் என்பது தன்னொடுபிறரை யுளப்படுத்தியும் உணர்வீர் நடவீர் என்பன தன்னையும் பிறரையும் முன்னிலைப்படுத்தியும்கூறிய பன்மைகளெனினுமாம். பெற தந்ததனால் உணர்வீர் என இயைக்க. நாமேனடத்தல்-நாக்கினாற்செய்யக்கூடிய தொண்டைச்செய்தல். (கஎ)

உதியா மரியா வுணரா மறவா
விதிமா லறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா வனகா வபயா வமரா
வதிகா வலசூ ரபயங் கரனே.

இ—ள்: உதியா—பிறவாத, மரியா—இறவாத, உணரா—நினைவற்ற, மறவா—மறதியற்ற, விதி மால் அறியா—பிரமதேவருந் திருமாலுந்தேடியறியாத, விமலன்—சிவபிரானது, புதல்வா—குமாரரே, அதிகா—எவரினுஞ்சிறந்தவரே, அனகா—பாவமில்லாதவரே, அபயா—அடியார்க்குப் புகலிடமானவரே, அமராவதி காவல—அமராவதிநகருக்குத் தலைவரே, சூர பயங்கரனே—சூரபன்மனுக்குப் பயத்தையுண்டாக்கியவரே.

என்னையடிமைக்கொண்டருள்க என்பது இசையெச்சம். உதியா முதலிய ஈறுகெட்டபெயரெச்சங்கள் தனித்தனி விமலன் என்பதனோடியையும். அமராவதி-சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள இந்திரனுடைய நகரம். (கஅ)

வடிவுந் தனமும் மனமுங் குணமுங்
குடியுங் குலமுங் குடிபோ கியவா
அடியந் தமிலா வயில்வே லரசே
மிடியென் றொருபா விவெளிப் படினே.

இ—ள்: அடி அந்தம் இலா—முதலும் முடிவுமில்லாத, அயில் வேல் அரசே—கூர்மைபொருந்திய வேற்படையையேந்திய கடவுளே, மிடி என்று ஒரு பாவி வெளிப்படின்—வறுமையென்றுசொல்லப்படுகிற ஒருபாவி ஒருவனிடம் தோற்றியவுடன், வடிவும்—அவனுடைய அழகும், தனமும்—செல்வமும், மனமும்—மனநிலையும், குணமும்—குணமும், குடியும்—கோத்திரமும், குலமும்—சாதியும், குடிபோகியவா—அவனைவிட்டுப் பிரிந்து போனதன்மை (பெரிய ஆச்சரியம்).

செல்வமுதலியவற்றின் நிலையாமையையுணர்த்தியவாறு. தன்னையுடையானை யிருமையினுங்கெடுத்தலின் மிடியைப் பாவியெனவும், இடமாகக்கொண்டிருந்தன பின் விட்டகலுதலின் 'குடிபோகியவா' எனவும் கூறினர். குடிபோகியவாறு என்பதில் ஈற்றுயிர்மெய்தொக்கது. (கக)

அரிதா கியமெய்ப் பொருளுக் கடியே
னுரிதா வுபதே சமுணர்த் தியவா
விரிதா ரணவிக் ரமவே ளிமையோர்
புரிதா ரகநா கபுரந் தரனே.

இ—ள்: விரி தாரண விக்ரம—மிகுந்த பயங்கரமான வீரத்தையுடையவரே, வேள்—அடியாரால் விரும்பப்படுபவரே, இமையோர் புரி தாரக—தேவலோகத்தைக்காத்தவரே, நாக புரந்தரனே—தேவசேனுபதியே, அரிது ஆகிய மெய்ப்பொருளுக்கு—எவராலும் பெறுதற்கரியதான உண்மைப்பொருளையறிதற்கு, அடியேன் உரிது ஆ—சிறியேன் உரிமையுள்ளவனென்று கொண்டு, உபதேசம் உணர்த்தியவா—உபதேசஞ்செய்தது (வியக்கத்தக்கது).

உரிது-குணியைக்குணமாகக்கூறியவழுவமைதி. தாரணம்-தாருணமென்னும் வடசொல்லின் விகாரம். புரந்தரன்-இந்திரன்; ஈண்டுத் தலைவனென்னும் பொருளில்வந்தது. உணர்த்தியவாறு என்பதில் ஈற்றுயிர்மெய் தொக்கது. (உ0)

கருதா மறவா நெறிகாண வெனக்
கிருதாள் வனசந் தரவென் றிசைவாய்
வரதா முருகா மயில்வா கனனே
விரதா சுரசூ ரவிபா டணனே.

இ—ள்: வரதா—அடியார்க்கு வரங்களைக்கொடுப்பவரே, முருகா—முருகவேளே, மயில் வாகனனே—மயிலை வாகனமாகவுடையவரே, விரதா—முடிவுப் பொருளே, அசுர சூர விபாடணனே—அசுரகுலத்திற்பிறந்த சூரபன்மனது பகைவரே, கருதா மறவா நெறி காண—நினைப்பும் மறப்புமில்

லாத முத்திநெறியை யறியும்படி, எனக்கு—அடியேனுக்கு, இரு தாள் வனசம் தர—இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையுங்காட்டுதற்கு, என்று இசைவாய்-எக்காலத்தில் திருவுளம் பற்றுவீர்.

விரதா அசுர என்பது தீர்க்கசந்திபெற்றது. விபாடணன்-சினேகப் பேச்சில்லாதவன். (உச)

காளைக் குமரே சனெனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவமெய் தியவா
பாளைக் குழல்வள் ளிபதம் பணியும்
வேளைச் சுரபூ பதிமே ருவையே.

இ—ள்: காளை குமரேசன் என கருதி—காளைபோன்ற குமாரக்கடவுளென்று சிந்தித்து, பாளை குழல் வள்ளி பதம் பணியும் வேளை—விரிந்த கமுகம்பாளையையொத்த கூந்தலையுடைய வள்ளிநாயகியின் பாதங்களை வணங்கிய முருகவேளாது, சுர பூபதி மேருவை — இந்திரனுக்கு மேருபோல்வாரது, தாளை—திருவடிகளை, பணிய—வணங்குதற்குத்தக்க, தவம் எய்தியவா—தவமானது எனக்குக் கைகூடியதன்மை(வியக்கத்தக்கது).

காளை-எருத்திளங்கன்று. மேரு- உவமவாகுபெயர். மேருமலை அசுரராலிடர்விளையுங்காலத்தில் ஒளித்திருத்தற்கு அரணாயிருப்பதுபோல, குமரவேளும் அவ்வசுரராலிடரெய்தியகாலத்தில் தேவர்க்குப் புகலிடமாதலின் 'சுரபூபதிமேரு' என்றார். வேளை மேருவை பணிய என்றது வடமொழிவழக்கு. முதல் சினையிரண்டினும் இரண்டனுருபுவிரிக்கப்பட்டிருத்தலின் முதலின் ஐயுருபு ஆறனுருபாகத்திரித்துரைக்கப்பட்டது. சுரபூபதியை மேருவை என ஐகாரத்தைக்கூட்டி, அதற்கியையப் பொருள்கூறினுமாம். (உஉ)

அடியைக் குறியா தறியா மையினுன்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடிவிக் ரமவேள் மகிபா குறமின்
கொடியைப் புணருங் குணபூ தரனே.

இ—ள்: வடி விக்ரம வேல் மகிபா—கூர்மைபொருந்திய வீரத்தன்மை மிக்கவேற்படையையுடைய தலைவரே, குற மின் கொடியை புணரும் குண பூதரனே—வேட்டுவப்பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகியைக் கூடிய குணமலையே, அடியை குறியாது—உமது திருவடிகளை நினையாமல், அறியாமையினால்—அஞ்ஞானத்தினால், முடிய கெடவோ—முற்றுமழிவேனே, முறையோ முறையோ—இது நீதியாகுமா நீதியாகுமா (ஆகாதே).

ஓகாரங்கள் இரக்கம். மின் கொடி இரண்டும் உவமவாகுபெயர்கள். அளக்கலாகாவளவும் பொருளுந் துளக்கலாகாநிலையுந் தோற்றமும் வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையுமுடைமைதோன்றக் குணபூதரனே என்றார். குணபூதரன்-குணத்தால் மலைபோல்வான். (உங)

கூர்வேல் விழிமங் கையர்கொங் கையிலே
சேர்வே னருள்சே ரவுமெண் ணுமதோ
சூர்வே ரொடுகுன் றுதொளைத் தநெடும்
போர்வே லபுரந் தரபூ பதியே.

இ—ள்: சூர் வேரொடு குன்று தொளைத்த நெடும் போர் வேல—சூரபன்மனது மாமரவடிவத்தினடியையும் கிரவுஞ்சமலையையும்பிளந்த நீண்ட போருக்குரிய வேலாயுதத்தையுடையவரே, புரந்தர பூபதியே-இந்திரனுக்குத்தலைவரே, கூர் வேல் விழி மங்கையர் கொங்கையில் சேர்வேன்—கூர்மைபொருந்திய வேற்படையையொத்த கண்களையுடைய பெண்களதுதனங்களில் மனம் வைப்பவனாகிய சிறியேன், அருள் சேரவும் எண்ணுமதோ—அவற்றை வெறுத்தோரால் பெறற்பாலதாகிய உமதருளைப்பெறவும் நினைப்பதுண்டா? (இல்லையே).

சேர்வேன்-வினையாலணையும் பெயர். வேர்-இலக்கணை. உம்மை எச்சத்தோடு பொருந்தாமையையுமுணர்த்திநின்றது. (௨௪)

மெய்யே யெனவெவ் வினைவாழ் வையுகந்
தையோ வடியே னலையத் தகுமோ
கையோ வயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய் மயிலே றியசே வகனே.

இ—ள்: கையோ அயிலோ கழலோ முழுதும் செய்யோய்—திருக்கரங்களும் வேற்படையும் பாதங்களும் மேனிமுழுவதும் சிவப்புநிறமானவரே, மயில் ஏறிய சேவகனே—மயில்வாகனத்திலேறியருளிய வீரரே, அடியேன்-சிறியேன், வெவ் வினை வாழ்வை—கொடியதீவினையினாலான இவ்வாழ்வை, மெய் என உகந்து—உண்மையென்று விரும்பி, அலைய தகுமோ—அலைவது தக்கதா, ஐயோ—இது பரிதாபம்.

மெய்யே என்பதில் ஏ அசை. தகுமோ என்பதில் ஓ இரக்கம்; கையோ முதலியவற்றில் எண். (௨௫)

ஆதா ரமிலே னருளைப் பெறவே
நீதா னொருசற் றுநினைந் திலையே
வேதா கமஞா னவிநோ தமனா
தீதா சுரலோ கசிகா மணியே.

இ—ள்: வேத ஆகம ஞான விநோத—வேதங்களாலும் ஆகமங்களாலும் உண்டாகின்ற ஞானத்தினால் ஆராயப்படுபவரே, மன அதீதா—மனத்துக்கு எட்டாதவரே, சுர லோக சிகா மணியே—தேவலோகத்திற்குத் தலைவரே, ஆதாரம் இலேன்—பற்றுக்கோடில்லாதவனாகிய யான், அருளை பெற-

உம்முடைய அருளைப் பெறும்படியாக, நீ—நீர், ஒரு சற்றும்நினைக்கிலையே—சிறிதாயினும் நினைத்திலீரே.

தான்—சாரியை. ஒரு—சிறுமையின் சிறுமையையுணர்த்தற்கண் வந்தது.

மின்னே நிகர்வாழ் வைவிரும் பியயா
னென்னே வினையின் பயனிங் கிதுவோ
பொன்னே மணியே பொருளே யருளே
மன்னே மயிலே றியவா னவனே.

இ—ள்: பொன்னே—பொன்னையொத்தவரே, மணியே—மாணிக்கத்தையொத்தவரே, பொருளே—உண்மைப்பொருளே, அருளே—அருள் வடிவினரே, மன்னே—இறைவரே, மயில் ஏறிய வானவனே—மயில்வாகனத்திலேறிய கடவுளே, மின்னே நிகர் வாழ்வை விரும்பிய யான்—மின்னலையேநிகர்த்த உலகவாழ்வை விரும்பிய சிறியேன், என்—என்ன பயன் படுவேன், வினையின் பயன் இதுவோ—யான் முற்பிறப்பிற்செய்த வினையின் பயன் இதுவேயோ.

பயனாகிய காரியத்தாற் காரணத்தின்றீமை அநுமானிக்கப்படுகின்றதென்பதாம். இங்கு-அசை. மின்னேயென்பதில் ஏகாரம் வாழ்வின் அநித்தியத்தைத்தேற்றிநின்றது. என்னேயென்பதில் ஏ இரக்கம். ஓவும் இரக்கம். பொன் மணி என்பன தலைமைபற்றிவந்த உவமவாகுபெயர்கள். (௨௭)

ஆறா வமுதே யயில்வே லரசே
ஞானா கரனே நவிலத் தகுமே
யானா கியவென் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே.

இ—ள்: ஆறா அமுதே—(வேண்டிய இயல்பினின்று) சிறிதுங்குறையாத அமிர்தம் போன்றவரே, அயில் வேல் அரசே—கூர்மைபொருந்திய வேற்படையையுடைய இறைவரே, ஞான ஆகரனே—ஞானத்துக்கு உறைவிடமானவரே, தற்பரம்—பிரமமானது, யான் ஆகிய என்னை விழுங்கி—யானென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற(சீவான்மாவாகிய)என்னை உள்ளடக்கி, வெறும் தான் ஆய் நிலைநின்றது—எல்லாந்தானேயாய் நிலைத்துநின்றதன்மை, நவில தகுமே—சொல்லத்தகுந் தரத்தினதா.

அநுபவத்தாலுணரற்பாலதன்றி வாயாற் சொல்லுந்தரத்தினதன்று என்பதாம். ஆறா- ஹானி என்னும் வடசொல்லடியாகப்பிறந்த ஈறுகெட்டபெயரெச்சம். அமுது அமிர்தமென்னும் வடமொழியின் திரிபு; ஆகுபெயர். தகுமே என்பதில் ஏகாரம் வினா. (௨௮)

இல்லே யெனுமா யையிலிட் டனைநீ
பொல்லே னறியா மைபொறுத் திலையே

மல்லே புரிபன் னிருவா குவிலென்
சொல்லே புனையுஞ் சுடர்வே லவனே.

இ—ள்: மல்லேபுரி பன்னிரு வாகுவில்-மற்போரையே விரும்புகின்ற பன்னிரண்டு திருப்புயங்களிலும், என் சொல்லே புனையும்- சிறியேனது பாமாலையையே புனைந்திருக்கின்ற, சுடர் வேலவனே—ஒளி பொருந்திய வேற்படையையுடைய கடவுளே, நீ—நீர், இல் எனும் மாயையில் இட்டனை—பொய்த்தோற்றமாகிய பிரபஞ்சத்தில் என்னை அகப்படுத்தினீர், பொல்லேன் அறியாமை பொறுத்திலையே— பாவியேன் அறியாமையினாற் செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தருளாது விட்டீரே! (யானென்செய்வேனென்பது இசையெச்சம்).

ஏகாரம் இல்லேஎன்பதில் அசை; பொறுத்திலையே என்பதில் இரக்கம்; மல்லே என்பதில் புயங்களின் வீரத்திறத்தையும் சொல்லே என்பதில் நூலாசிரியாது கவித்தொண்டின் திறத்தையும் விளக்கி நின்றமையால் தேற்றம். பிரபஞ்சவாழ்க்கைக்குக் கானல்நீர் கயிற்றரவம் கனவுலகம் நின்றற்றொடக்கத்தனவாய உவமைகளை அறிவுடையோர் தத்தம் பக்குவ நிலைக்கேற்றவாறு கூறுதலின்'இல்லே யெனுமாயை' என்றார். யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிராதலின் என மெய்கண்டார் கூறியதன் குறிப்பும் இதுவே. (உக)

செவ்வா னுருவிற் றிகழ்வே லவனன்
றொவ்வா ததெனு வுணர்வித் ததுதா
னவ்வா றறிவா ரறிகின் றதலா
லெவ்வா றொருவர்க் கிசைவிப் பதுவே.

இ—ள்: செவ் வான் உருவில் திகழ் வேலவன்—செக்கர்மேகம்போன்றதோற்றத்துடன் விளங்குகின்ற முருகக்கடவுள், அன்று—அந்நாளில், ஒவ்வாதது என உணர்வித்தது—வாயாற்சொல்லமுடியாததென்று காட்டிய மவுனநிலையை, அவ்வாறு அறிவார் அறிகின்றது அலால்—அவர் காண்பித்தபடியே அறியத்தக்கவர் அறிந்துகொள்வதன்றி, ஒருவர்க்கு இசைவிப்பது எவ்வாறு—வேறொருவர்க்கறிவிப்பதெப்படி.

அவருணர்த்த உணர்வதேயன்றிப் பிறிதோராற்றானுமுணர்தல் கூடாதென்பதாம். வேலவன்-வேற்படையையுடையான். அன்றென்பது முருகவேள்தமக்கு அருள்செய்யப்படி பிரசன்னமானதினத்தை. மேனிமுழுதுஞ் சிவப்புநிறமாதலாற் செக்கர்மேகத்தையுவமித்தார். (௨0)

பாழ்வாழ் வெனுமிப் படுமா யையிலே
வீழ்வா யெனவென் னைவிதித் தனையே
தாழ்வா னவைசெய் தனதா முளவோ
வாழ்வா யினிநீ மயில்வா கனனே.

இ—ள்: மயில் வாகனனே—மயிலை வாகனமாகவுடைய கடவுளே, பாழ் வாழ்வு எனும் இ படு மாயையில் — பயனற்றவாழ்க்கையாகிய இந்தப் பெரிய மாயையினுள், வீழ்வாய் என—அகப்படுவாயென்று, என்னை விதித்தனையே-எனக்கு நிபந்தனைசெய்தீரே, செய்தன தாழ்வு ஆனவை உளவோ-சிறியேன் அதற்குக்காரணமாகச் செய்த தீவினைகள் எவையேனும் உள்ளனவா, இனி நீ வாழ்வாய்—(எனது ஈடேற்றத்தைத் தடுத்தமையால்) இனி நீர் வாழ்ந்திருப்பீர்.

படுமாயை-இடைவிடாது நீங்குபயக்கும் மாயை. ஈண்டுப்படுதல்—தன்னியல்புமுழுதுங் குறைவறநிறைதல். பிறனுக்குக்கேடுசூழ்தல் தனது ஆக்கத்தை நினைந்தாதலின் 'வாழ்வாயினிநீ' என்றார். (௩௧)

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூ
டலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரிவே டர்குலப் பிடிதோய்
மலையே மலைகூ றிடுவா கையனே.

இ—ள்: கொலையே புரி வேடர் குல பிடி தோய் மலையே-கொலைத் தொழிலையேவிரும்பிச்செய்கின்ற வேடுவர்களது சாதியிற்பிறந்த வள்ளிநாயகியைச்சேருகின்ற கடவுளே, மலை கூறு இடு வாகையனே— கிரவுஞ்சமலையைப்பிளந்த வீரரே, கலையே பதறி கதறி தலையூடு அலைபடும் ஆறு அது— (கடவுளினியல்பைவிளங்கக்கூறுவனவாகிய வேதமுதலிய) நூல்களே வரையறுக்குமாற்றலில்லாதனவாய்ப் பலபடக்கூறி முடிவில் அலைவுபட்டுக்கிடக்குந்தன்மை, வாய்விடவோ—வாயாற்சொல்லமுடியுமா (முடியாதே).

வேதமுதலிய நூல்களாலுங் கூறிமுடித்தற்கரியதாய உமது பெருமையைச் சிறியேன் வாயினாற்பாடிமுடிப்பதெவ்வாறென்பது குறிப்பு.

பிடி மலை என்பன ஆகு பெயர்கள். ஏகாரம் கலையே என்பதிற் சிறப்பு; கொலையே என்பதிற் பிரிநிலை. ஊடு-ஏழனுருபு. (௩௨)

சிந்தா குலவில் லொடுசெல் வமெனும்
விந்தா டவியென் றுவிடப் பெறுவேன்
மந்தா கினிதந் தவரோ தயனே
கந்தா முருகா கருணா கரனே.

இ—ள்: மந்தாகினி தந்த வர உதயனே— கங்கைநதிபெற்ற கடவுளே, கந்தா—கந்தவேளே, முருகா—முருகமூர்த்தியே, கருணா ஆகரனே—அருளுக்குஉறைவிடமானவரே, சிந்தா ஆகுல இல் ஒடு—மனத்திற்குத்துன்பத்தைத்தருகின்ற மனையாளும், செல்வம் எனும்—செல்வமுமென்று சொல்லப்படுகின்ற, விந்த அடவி—பெருங்காட்டை, என்று விட பெறுவேன்-எந்நாளில் யான் நீங்கப்பெறுவேன்.

சிந்தாகுலம் கருணாகரன் வடநூன்முடிபு. விந்தாடவி-விந்தமலையிலுள்ள காடு; இலக்கணை. வரோதயன்-மேலான நிகழ்ச்சியையுடையான். நிகழ்ச்சி-பிறப்பு குணம் தொழில் முதலியன. பரமசிவனது நெற்றிக்கண்களினின்றுதோன்றிய பொறிகளாறும் கங்கைநதியிற்சேர்க்கப்பட்டவுடன் ஆறு குழந்தைகளாகிப்பின் உமையம்மையாரால் ஒருருவாக்கப்பெறுதலின் 'மந்தாகினி தந்தவரோதயன்' என்றார். காங்கேயனென்னுந் திருநாமமும் இது பற்றியேயுண்டாயிற்று. கடவுளிடத்தே செல்லவிடாது உலகவின்பத்தில் மனத்தைப்பதித்தலின் 'சிந்தாகுலவில்' எனவும், சிங்கம் புலி கரடி முதலிய மிருகங்கள் செறியப்பெற்றதும் மிகுந்தபரப்பினையுடையதுமாகிய காடென்பது தோன்ற 'விந்தாடவி' எனவும் கூறினார். பெருந்துன்பத்தைத்தருவதும் நீங்குதற்கரியதுமாதலின் பிரபஞ்சத்தைக்காடாக ரூபித்தார். (௩௩)

சிங்கா ரமடந் தையர்தீ நெறிபோய்
மங்கா மலெனக் குவரந் தருவாய்
சங்க்ரா மசிகா வலசண் முகனே
கங்கா நதிபா லக்ருபா கரனே.

இ—ள்: சங்க்ராம சிகாவல—போருக்குரிய மயில்வாகனத்தையுடையவரே, சண்முகனே—ஆறுமுகக்கடவுளே, கங்காநதி பால—கங்கைநதியின் குமாரரே, க்ருபா கரனே— அருளைச்செய்பவரே, சிங்கார மடந்தையர் தீநெறி போய் மங்காமல்— காமச்சுவையையுதிப்பிக்கின்ற மங்கையர்களை விரும்புதலாகிய துன்மார்க்கத்திற்சென்று கெடாமல், எனக்கு வரம் தருவாய்—சிறியேனுக்கு அருளைச் செய்வீர்.

சிங்காரம்-சிருங்காரம் என்னும் வடமொழியின் விகாரம்; அது எண்வகைச்சுவைகளிலொன்றாம். தீநெறியென்றது-உலகாயதமதத்தை. சிகாவலம்-மயில். சங்க்ராமம் க்ருபாகரன்-என்பன வடமொழியிற்போல இகரவுயிரைப்பெறுதுநின்றன. கங்காநதி-வடமொழிச்சந்தி. (௩௪)

விதிகா ணுமுடம் பைவிடா வினையேன்
கதிகா ணமலர்க் கழலென் றருள்வாய்
மதிவா ணுதல்வள் ளியையல் லதுபின்
றுதியா விரதா சுரபூ பதியே.

இ—ள்: மதி வாள் நுதல் வள்ளியை அல்லது—எண்ணாட்டிங்களை நிகர்த்த ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய வள்ளிநாயகியை மாத்திரமன்றி, பின் துதியா—வேறொருவரையுந்துதிக்காத, விரதா—நியமத்தையுடையவரே, சுர பூபதியே—தேவர்களுக்குத்தலைவரே, விதிகாணும் உடம்பை விடா வினையேன்—விதியினால்விளைந்த இந்தச்சரீரத்தை விட்டகலாதிருக்கின்ற பாவியேன், கதி காண—நற் கதியைப்பெறும்படி, மலர் கழல் என்று அருள்வாய்—தாமரைமலர்போன்றதிருவடிகளை எந்நாளிற்காட்டியருள்வீர்.

விதி-முற்பிறவியிற்செய்த வினைகளால் இப்பிறவியிலேற்படும் அநுபவநியதி. இவ்வுலகவாழ்வின் வெறுப்புத்தோன்ற 'உடம்பைவிடாவினையேன்' என்றார். (ருரு)

நாதா குமரா நமவென் றரனார்
ஓதா யெனவோ தியதெப் பொருடான்
வேதா முதல்விண் ணவர்சூ டுமலர்ப்
பாதா குறமின் பதசே கரனே.

இ—ள்: வேதா முதல் விண்ணவர் சூடும் மலர் பாதா—பிரமாமுதலிய தேவர்களால் முடிமேற் சூடப்பெறுகின்ற தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளையுடையவரே, குறமின் பத சேகரனே—வள்ளிநாயகியின் பாதங்களைச் சிரமேற்சூடியவரே, அரனார்—சிவபிரானார், நாதா குமரா நம என்று—தலைவரே குமாரமூர்த்தியே வணக்கமென்று உய்மைத்துதித்து, ஓதாய் என—உபதேசிப்பீரென்று கேட்க, ஓதியது எ பொருள்—அவருக்குபதேசித்தது எந்தப்பொருளை? (அதனைச்சிறியேனுக்கும் உபதேசஞ்செய்வீரென்பதாம்).

குறமின்-வேட்டுவப்பெண். ஆர் உயர்வு குறித்து நின்றது. (ருசு)

கிரிவாய் விடுவிக் ரமவே லிறையோன்
பரிவா ரமெனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே பொறையா மறிவா
லரிவா யடியோ டுமகந் தையையே.

இ—ள்: மனனே—என் மனமே, கிரி வாய் விடு விக்ரம வேல் இறையோன் பரிவாரம் எனும் பதம் மேவலையே—கிரவுஞ்சமலையின்மேலே வியவீரச்செயலையுடைய வேற்படையையேந்திய முருகக்கடவுளின் அடிமையென்று சொல்லத்தக்க நிலையைப் பொருந்துதலையே, புரிவாய்—விரும்புவாய், பொறை ஆம் அறிவால்—பொறுமைபொருந்திய ஞானத்தால், அகந்தையை—அகங்காரத்தை, அடியோடும் அரிவாய்—முற்றுநீக்குவாய்.

அகங்காரத்தைநீக்கிக் கடவுளுக்கு அடிமையாவாய் என்பதாம். வாய்-ஏழனுருபு. உம்-சாரியை. (ருஎ)

ஆதா ளியையொன் றறியே னையறத்
தீதா ளியையாண் டதுசெப் புமதோ
கூதா ளகிரா தகுலிக் கிறைவா
வேதா ளகணம் புகழ்வே லவனே.

இ—ள்: கூதாள கிராத குலிக்கு இறைவா—கூதாளமலரையணிந்த வேடர்குலத்தவளாகிய வள்ளிநாயகிக்குத் தலைவரே, வேதாள கணம் புகழ்

வேலவனே—பூதகணத்தவராற் புகழப்படுகின்ற வேற்படையையுடைய பெருமானே, ஆதாளியை—குற்றமுள்ளவனும், ஒன்று அறியேனை—ஒன்றையுமறியாதவனும், அற தீது ஆளியை—மிகவும் தீமையுடையேனுமாகிய என்னை, ஆண்டது—அடிமைக்கொண்டது, செப்பும் அதோ—சொல்லுந்தரத்தினதா (இல்லையே).

மிகுந்த ஆச்சரியமென்பதாம். ஆதம் ஆளி என்பது மகரமெய் கெட்டு வடசொற்போலத் தீர்க்கசந்திபெற்றது. ஒன்றுமென்பதிற் சிறப்பும்மைதொக்கது. கூதாளம்-குறிஞ்சிநிலத்திலுண்டாகும் ஓர் வகைச்செடி. குலமென்னுஞ் சொல் ஈற்றுயிருமெய்யுங் கெட்டுப் பெண்பாலுணர்த்தும் இவிகுதியோடுமுடிந்தது. (௪௮)

மாவேழ் சனனங் கெடமா யைவிடா
மூவே டணையென் றுமுடிந் திடுமோ
கோவே குறமின் கொடிதோள் புணருந்
தேவே சிவசங் கரதே சிகனே.

இ—ள்: கோவே—இறைவரே, குற மின் கொடி தோள் புணரும் தேவே—வேட்டுவகுலத்துதித்த வள்ளிநாயகியின்தோள்களைத் தழுவுகின்ற தெய்வமே, சிவ சங்கர தேசிகனே—சிவபிரானுக்குப் (பிரணவப்பொருளையுபதேசித்தலாற்) குருவானவரே, மா எழ் சனனம் கெட—பெரியனவாகிய எழுபிறப்புக்களும் நீங்கும்படி, மாயை விடா மூ எடணை என்று முடிந்திடுமோ—மாயையினின்றுநீங்காத மூவகையான இச்சைகளும் எந்நாளில் என்னை விட்டகலுமோ (அறியேன்).

சிவசங்கரன் ஒருபொருட்பன்மொழி எழுபிறப்புக்கள்: தேவர் மக்கள் விலங்கு பறவை ஊர்வன நீர்வாழ்வன தாவரம் என்பனவாம். அப்பிறப்புக்களொவ்வொன்றும் பலவேறுவகையான யோனிபேதங்களையுடைமையால் 'மாவேழ்சனனம்' என அடைபுணர்த்தினர். தேவர்முதலிய பிறப்புக்களின் யோனிபேதம்; தேவர் பதினொருநூறாயிரமும் மக்கள் ஒன்பதுநூறாயிரமும் விலங்கும் பறவையும் நீர்வாழ்வனவும் தனித்தனிபத்துநூறாயிரமும் ஊர்வன பதினைந்துநூறாயிரமும் தாவரம்பத்தொன்பதுநூறாயிரமும்ஆக எழுபிறப்புக்களுக்குங்கூடியயோனிபேதம் எண்பத்துநான்குநூறாயிரமாம். மாயையோடுசம்பந்தமுள்ளவென்பார் 'மாயை விடா' என்றார். எடணை—வடசொல்; இதைச்சிலர் ஈடணையெனவும் வழங்குவர். வடநூற்பயிற்சியில்லாதார்சிலர் எடணையென்றுவழங்கிய இடங்களில் ஈடணை என்னும் வடசொல்லின்விகாரமெனப் பொருந்தாவிலக்கணங்கூறுவர். எடணைமூன்றாவன: அர்த்தேடணை புத்திரேடணை லோகேடணை என்பனவாம்; அவற்றுள், அர்த்தேடணையாவது: பெருந்தொகையான பொருளையீட்டி வைத்துக்கொண்டால் எல்லாச்சுகங்களையுமடையலாமென்று, அதனையீட்டுதற்கு முயலுதல். புத்திரேடணையாவது: பலபுத்திரரைப் பெற்றுவளர்த்தால் இம்மைமறுமைச் சுகங்களிர

ண்டையும் பெறலாமென்றுநினைத்து மங்கையருடன்கூடிப் புத்திரரைப்பெற்று அவர்மேல் மிகுந்த அன்புடையராய் வேறொன்றிலுஞ்சிந்தைசெலுத்தாதிருத்தல். இதனையொழித்து இதற்கிணையாகச்சிலர் களத்திரேடணையைச் சேர்த்துக்கொள்வர். களத்திரேடணையாலெய்தும்பயன் புதல்வர்ப்பேறேயாதலின், களத்திரேடணை புத்திரேடணையுளடங்குமென்க. லோகேடணையாவது: பலதேசங்களையரசாள அல்லது பலபூமிகளைத் தனதாக்கமுயலுதல். மின்கொடி— மின்னற்கொடிபோல்வாள்; அன்மொழித்தொகை. சிவசங்கர தேசிகனே என மூன்றையும் விளியாக்கி, மங்கலகரமானவரே, சுபத்தைச்செய்பவரே, என்குருநாதரே எனப்பொருள்கூறினுமாம். கெட—காரியப்பொருளதாய்வந்த செயவெனெச்சம். மூன்று எடணை என்பது மூவேடணையெனப்புணர்ந்தது. (௬௯)

வினையோ டவிடுங் கதிர்வேல் மறவேன்
மனையோ டுதியங் கிமயங் கிடவோ
சுனையோ டருவித் துறையோ டுபசுந்
தினையோ டிதணோ டுதிரிந் தவனே.

இ—ள்: சுனையோடு—நீர்ச்சுனைகளிலும், அருவி துறையோடு— மலையருவி வீழுமிடங்களிலும், பசும் தினையோடு—பசுமையாகியதினைப்புனங்களிலும், இதணோடு—பரணுக்குச்சமீபமானவிடங்களிலும், திரிந்தவனே—(வள்ளிநாயகியைத்தேடித்) திரிந்தவரே, வினை ஓட விடும் கதிர் வேல் மறவேன்—தீவினையயகலச்செய்கின்ற ஒளிபொருந்திய வேற்படையை (இடைவிடாது) தியானிக்கின்ற சிறியேன், மனையோடு தியங்கி மயங்கிடவோ—மனைவியரோடு கூடி வாடி மயங்கத்தகுமோ? (தகாதே, ஆதலின் இல்வாழ்விற்புகாதபடி தடுத்து முத்தியின்பத்தையருளுக என்பதாம்).

முத்தியை விரும்புவார்க்குத் தீவினைபோலவே நல்வினையும் விலக்கற்பாலதாதலின், வினையென்பதற்கு இருவினைகளையுங்கூறினுமாம். மனை தினை இதண் என்பன ஆகுபெயர்கள். சுனைமுதலியவற்றோடு புணர்த்திய மூன்றனுருபுகள் ஏழனுருபின்றிரிபு. வள்ளிநாயகி தினைப்புனக்காவலினின்று நீங்கிச் சிற்றூர்க்குச்சென்றபின், அந்நிகழ்ச்சியையறியாதார்போன்று பகற்பொழுதுமுடியும்வரையும் அவர்பயிலுமிடங்களெங்கும் தேடித்திரிந்தாராதலின், 'சுனையோடு.........திரிந்தவனே' என்றார். கதிர்வேல்— கதிர்வடிவான வேலெனினுமாம். (௭0)

சாகா தெனையே சரணங் களிலே
காகா நமனார் கலகஞ் செயுநாள்
வாகா முருகா மயில்வா கனனே
யோகா சிவஞா னொபதே சிகனே.

இ—ள்: வாகு ஆம் முருகா—அழகினையுடைய முருகக்கடவுளே, மயில் வாகனனே—மயிலைவாகனமாகவுடையவரே, யோகா—யோகநிட்டையி

ஞானுணரப்படுபவரே, சிவஞான உபதேசிகனே — சிவஞானத்தை உப தேசஞ்செய்பவரே, நமனுர் கலகம் செயும் நாள் — கூற்றுவன் (உயிரைக்கவரு ம்பொருட்டு வந்து) என்னுடன் போராடும்போது, சாகாது — அவனுலிறவா வண்ணம், எனை — அடியேனை, சரணங்களில் — உமது பாதநீழலில்வைத்து, கா கா — காத்தருள்வீர் காத்தருள்வீர்.

கா என்பதில் முன்னிலையேவல் விகுதி புணர்ந்துகெட்டது. கா கா என்ற அடுக்குத் தம்மைக் கைவிடலாகாதென்பதைக்குறித்தது. சிவஞானம் — சிவத்தையுணருமுணர்வு. (சக)

குறியைக் குறியா துகுறித் தறியு
நெறியைத் தனிவே லைநிகழ்த் திடலுஞ்
செறிவற் றுலகோ டுரைசிந் தையுமற்
றறிவற் றறியா மையுமற் றதுவே.

இ—ள்: குறியை — குறிப்புப்பொருளை, குறியாது குறித்து அறியும் நெறியை — நினைவற்றிருந்தறியப்படுமியல்பினையுடையவரை, தனி வேலை — ஒப்பற்ற வேற்படையை, நிகழ்த்திடலும் — யான் உணர்ந்தவுடன், உல கோடு செறிவு அற்று — பிரபஞ்சத்தோடுகலத்தலொழிந்து, உரை சிந்தையும் அற்று — வாக்கும் நினைவுமொழிந்து, அறிவு அற்று — மனமும் ஒழிந்து, அறி யாமையும் அற்றது — அஞ்ஞானமும் நீங்கியது.

ஆன்மதரிசனமானவுடன் சீவன்முத்தி கைகூடிற்றென்பதாம்.

குறி-ஆகுபெயர். வேதமுதலிய நூல்களினுட் பொருளாய்விளங்குத லின் 'குறியை' எனவும், இவ்வுருவினன் இந்நிறத்தினன் என்றற்றெட்டக்கத் தனவாகிய பாவனைகளின்றி நிட்டைநிலையிலிருந் துணரவேண்டுதலின் 'குறியாது குறித்துணருநெறியை' எனவும் கூறினர். உம்மை உரைக்குங்கூட் டப்பட்டது. (சஉ)

தூசா வணியுந் துகிலும் புனைவாள்
நேசா முருகா நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்
பேசா வநுபூ திபிறந் ததுவே.

இ—ள்: அணியும் துகிலும் தூசு ஆ புனைவாள் நேசா — ஆபரணத்தை யும் வஸ்திரத்தையும் அழுக்குற்றனவாகத் தரிப்பவராகிய வள்ளிநாயகியின் கணவரே!, முருகா — முருகக்கடவுளே, நினது அன்பு அருளால் — உம்மு டைய அன்போடுகூடிய கருணையினால், ஆசா நிகளம் துகள் ஆயின பின் — ஆசையாகிய விலங்கு அழிந்தபின், பேசா அநுபூதி பிறந்தது — மௌனநிலை யாகிய செல்வம் என்னிடத்துத்தோன்றியது.

ஆசாநிகளம்-வடநூன்முடிபு. அணிகளிலும் ஆடையிலும் அழுக்குப் படிந்திருத்தல் வேடர்க்கியல்பு; இவ்வாறன்றி, தூசா என்பதற்கு அழுக்கெ ன்னும்படியாக (இபற்கையழகிற்கு மிகையாக) என்றுரைகூறினுமாம். பேசா

வநுபூதியென்பதற்குப் பிறர்க்குச்சொல்லுதற்கரியதாகிய பேரின்பமெனப் பொருள்கூறுவதுமொன்று. அநுபூதிஎன்னுஞ்சொல்லின்விளக்கத்தை இப்புத்தகமுகவுரையிற்காண்க. முத்திக்குத்தடையாய்நிற்றலின் ஆசையை விலங்காக உருவகித்தார். (௪௩)

சாடுந் தனிவேன் முருகன் சரணஞ்
சூடும் படிதந் ததுசொல் லுமதோ
வீடுஞ் சுரர்மா முடிவே தமும்வெங்
காடும் புனமுங் கமழுங் கழலே.

இ—ள்: சாடும் தனி வேல் முருகன்—(சூரபன்மன்முதலிய அசுரரைப் போரில்) அழித்த ஒப்பற்றவேற்படையையுடைய முருகவேள், வீடும் சுரர் மா முடியும்— (தங்கள் தங்கள் ஆயுள்முடிந்தவுடன்) இறப்பவர்களாகிய தேவர்களது சிறந்ததலைகளும், வேதமும்—இருக்குமுதலிய வேதங்களும், வெம் காடும்—கொடிய காடும், புனமும்—தினைப்புனமும், கமழும்—கமழுகின்ற, கழல்—திருவடிகளை, சரணம் சூடும் படி—தஞ்சமாகச் சிரமேற்சூடும்படி, தந்தது—அருள்செய்த தன்மை, சொல்லும் அதோ—சொல்லத்தகுமியல்பினதா (அன்று).

திருவடிகளின் பெருமையையுந் தமது சிறுமையையும்விளக்கியவாறு. உம்மை முடிக்குங் கூட்டப்பட்டது. பலகாற்பணிதலாலும் துதித்தலாலும் கடத்தலாலும் முறையே முடியும் வேதமும் பிறவுங் கமழ்வனவென்க. கடந்து செல்லற்கரியதாம் துட்டமிருகங்கள்சஞ்சரிக்கப்பெற்றதுமான காடென்பார், "வெங்காடு" என்றார். 'வீடுஞ்சுரர்மாமுடி......கமழுங்கழல்' என்றதனால், குமரவேள் அறுதியாய் நிற்குங்கடவுளென்பது குறிக்கப்பட்டது. (௪௪)

கரவா கியகல் வியுளார் கடைசென்
றிரவா வகைமெய்ப் பொருளீ குவையோ
குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்
சரவா சிவயோ கதயா பரனே.

இ—ள்: குரவா-குருநாதரே, குமரா—முருகவேளே, குலிச ஆயுத—குலிசப்படையையுடையவரே, குஞ்சரவா— தெய்வயானையை மணஞ்செய்தவரே, சிவ யோக தயாபரனே—சிவயோகத்தை யருளுங்கடவுளே, கரவு ஆகிய கல்வி உளார் கடை சென்று இரவா வகை—மறைத்தலாகிய பயிற்சியையுடைய உலோபர்களது வீட்டுவாயிலிற்போய் யாசகஞ்செய்யாவண்ணம், மெய்ப்பொருள் ஈகுவையோ — உண்மைஞானத்தைச் (சிறியேனுக்கு) அருள்வீரா.

கரவு-தம்மிடத்துள்ளபொருளைப் பிறரறியாவண்ணம் மறைத்து இல்லையென்று சாதித்தல். இதனை நன்குபயின்றாரென்பார் 'கரவாகிய கல்வியுளார்' என்றார். ஓ-விதை. குஞ்சரவா என்பதற்கு யானைவாகனத்தையுடைய

வரே என உரைப்பினுமாம். சிவயோகம்-சிவத்தைத்தெரிவிக்கின்ற யோகம், சிவத்துடன்கூடுதலாகிய யோகமெனினுமாம். (௪௫)

எந்தா யுமெனக் கருடந் தையுநீ
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே யுமையாண்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே.

இ—ள்: கந்தா—கந்தவேளே, கதிர் வேலவனே—ஒளிபொருந்திய வேற்படையையுடையவரே, உமையாள் மைந்தா—உமாதேவியின் குமாரரே, குமரா—குமாரக்கடவுளே, மறை நாயகனே—வேதங்களுக்குத்தலைவரே, என் தாயும் எனக்கு அருள் தந்தையும் நீ—என்னுடையதாயும் எனக்கு அருள்செய்கின்ற தகப்பனும் நீரே (ஆதலின்), சிந்தா ஆகுலம் ஆனவை தீர்த்து எனை ஆள்—மனத்திலுள்ள துன்பங்களை நீக்கி என்னை அடிமைக்கொள்வீர்.

சிந்தாகுலம்-வடநான்முடிபு. என்தாய்-அடிநோக்கித் திரிந்தது. (௪௬)

ஆறா றையுநீத் ததன்மே னிலையைப்
பேறா வடியேன் பெறுமா றுளதோ
சீறா வருசூர் சிதைவித் திமையோர்
கூறா வுலகங் குளிர்வித் தவனே.

இ—ள்: சீறா வரு சூர் சிதைவித்து—கோபித்தெதிர்த்துவந்த சூரபன்மனையழித்து, உலகம் இமையோர் கூறு ஆ குளிர்வித்தவனே—சுவர்க்கலோகத்தைத் தேவர்களுக்குரியதாக்கி மகிழ்வித்தவரே, ஆறாறையும் நீத்து—முப்பத்தாறுதத்துவங்களையும் நீக்கி, அதன் மேல் நிலையை—அந்தத்தத்துவங்களுக்கப்பாற்பட்டு நிற்குநிலையை, பேறு ஆ அடியேன் பெறுமாறு உளதோ-பெறுபேறாகச் சிறியேன் பெற்றுக்கொள்ளும் வழியுண்டா, (அப்பேற்றை விரைவில் அருள்செய்வீரென்பதாம்).

ஆறாறு—ஆறுஞ் ஆறும் புணர்ந்த ஆறு. ஆறாறையும் என்றது: ஈண்டு, சைவசித்தாந்திகள்கூறும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களை. அவையாவன: ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கும் வித்தியாதத்துவம் ஏழும், சிவதத்துவம் ஐந்தும் ஆம். ஆன்மதத்துவம்இருபத்துநான்காவன: பிருதுவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும் பூதங்களைந்தும், சுரோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிருவை ஆக்கிராணம் என்னும் ஞானேந்திரியங்களைந்தும், சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் என்னுந் தன்மாத்திரைகளைந்தும், வாக்கு பாதம் பாணி பாயு உபஸ்தம் என்னும் கருமேந்திரியங்களைந்தும், மனம் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் என்னும் அந்தக்கரணங்கள் நான்குமாம். வித்தியாதத்துவம் ஏழாவன: காலம் நியதி கலை வித்தை இராகம் புருடன் மாயை என்பனவாம். சிவதத்துவம் ஐந்தாவன: சுத்தவித்தை ஈசுரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவம் என்பனவாம். வேதாந்திகள் தத்துவங்களின் தொகையைத் தொண்ணூற்றாறென்பர். இங்கே கொள்ளப்படுஞ் சிவதத்துவங்கள் சீவான்மாவுள் அடங்கியவற்

றையே குறித்தனவாம். பதிப்பொருளின் றத்துவமுழுவதையுமடக்கினவல்ல. அதன்மேனிலையென்றது, முன்கூறிய முப்பத்தாறுதத்துவங்களுக்குமப்பாலாய் வாக்குமனோதீதமாய் ஞானமேவடிவாயிருக்கும் நிலையை. (௪௭)

அறிவொன் றறநின் றறிவா ரறிவிற்
பிறிவொன் றறநின் றபிரா னலையோ
செறிவொன் றறவந் திருளே சிதைய
வெறிவென் றவரோ டுறும்வே லவனே.

இ—ள்: செறிவு ஒன்றற வந்த இருள் சிதைய—ஞானங் குறைவின்றிப் பொருந்துதலால் அஞ்ஞானங்கெட, வெறி வென்றவரோடு உறும் வேலவனே—காமமுதலிய துர்ச்செயல்களின் வயத்தராதலையொழித்த பெரியோருடன் பயின்றிருக்கின்ற கடவுளே, அறிவு ஒன்று அற நின்று அறிவார் அறிவில்—மனம் ஒன்றையும் பற்றாதநிலையில்நின்று உம்மை யுணருகின்ற ஞானிகளது உள்ளத்தில், பிறிவு ஒன்றற நின்ற பிரான் அலையோ—பேதமொன்றுமின்றி நின்றபெருமான் நீரல்லீரோ.

வந்து என்னுமெச்சம் ஏதுப்பொருட்டு. சிதைய வென்றவர் என இயையும். (௪௮)

தன்னந் தனிநின் றதுதா னறிய
வின்னம் மொருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்
கின்னங் களையுங் க்ருபைசூழ் சுடரே.

இ—ள்: மின்னும் கதிர் வேல் விகிர்தா—ஒளியைப்பரப்புகின்ற கதிர்களையுடையவேலாயுதத்தையேந்திய கடவுளே, நினைவார் கின்னம் களையும் க்ருபை சூழ் சுடரே, தியானிப்பவர்களுடைய துன்பத்தை நீக்குகின்ற அருள் மிகுந்தசோதியே, தன்னந்தனி நின்றது—நீர் தத்துவாதீதராய்நின்றநிலையை, அறிய—அறியும்படி, இன்னம் ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவோ—(தமியேனைப்போன்ற அபக்குவியான)வேறொருவருக்கு உணர்த்துவதுண்டா.

முருகவேள் தமக்கு அருள்செய்தமையைப் புகழ்ந்துகூறினார். தான்-சாரியை. விகிர்தன்-தத்துவங்களின்பாற்பட்ட பலவகையான விகாரங்களைச் செய்பவர். (௪௯)

மதிகெட் டறவா டிமயங் கியறக்
கதிகெட் டவமே கெடவோ கடவேன்
நதிபுத் திரஞா னசுகா திபவத்
திதிபுத் திரர்வீ றடுசே வகனே.

இ—ள்: நதி புத்திர—கங்கைநதியின் புதல்வரே, ஞான சுக-ஞானவின்பத்தைத்தருபவரே, அதி பவ திதிபுத்திரர் வீறு அடு சேவகனே—பெரும்பாவங்களைச்செய்த சூரபன்மன்முதலிய அசுரர்களது தருக்கையழித்த வீரரே, மதி கெட்டு—புத்தியானது கெடப்பெற்று, அற வாடி மயங்கி—மிகவும்

சோர்ந்து மயங்கி, அற கதி கெட்டு—தருமநெறியினின்றும் தவறி, அவமே கெட கடவேனோ—வீணாகச்சிறியேன் கெடத்தகுவேனோ.

மதிக்குக்கெடுதல் துன்மார்க்கங்களிற்செல்லுதல். ஓ—எதிர்மறை. ஞான சுக அதிப-எனப்பிரித்து ஞானசுகத்தைத்தருந்தலைவரே எனப்பொருள் கூறினுமாம். (௫௦)

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே.

இ—ள்: உருஆய் அருஆய்—உருவப்பொருளாயும் அருவப்பொருளாயும், உளது ஆய் இலது ஆய்—உள் பொருளாயும் இல் பொருளாயும், மரு ஆய் மலர் ஆய்—மணமாயும் மணத்துக்காதாரமாகியபூவாயும், மணி ஆய் ஒளியாய்—இரத்தினமாயும் அவ்விரத்தினத்திலுள்ள ஒளியாயும், கரு ஆய் உயிர் ஆய்—உடலாகியும் உடலினுள்ளிருக்கும் உயிராகியும், கதி ஆய் விதி ஆய்—முத்தியாயும் விதியாயும் நின்று, குரு ஆய் வருவாய்— அடியார்முன்னிலையிற் குருமூர்த்தியாயும் வருபவரே, குகனே—உள்ளக்குகையிலிருப்பவரே, அருள்வாய்- அடியேனுக்கு அருள் செய்வீர்.

கரு ஆகுபெயர். உருவாயருவாயுளதாயிலதாய் என்றதன் விரிவு கூஞ் செய்யுளினுரையால் விளங்கத்தக்கது. (௫௧)

கந்தரநுபூதியுரை முற்றிற்று.